

I V A A D A M C O V Á

Ž Ď Ā R N A D Š Á Z A V O U

2 0 1 7

P Ś E P I S B E S E D Y K O N A N É 8 . D U B N A

Iva Adamcová – Žďár nad Sázavou 8.4.2017

Jsem šťastná, že Ivanka za námi jezdí a za Vámi všemi a za námi všemi po celé republice, je to neuvěřitelný dar, který jsme si nadělili jeden druhému, takže já Ti ráda ten mikrofon předám.

Ivanka: Děkuju... já děkuju vám všem za všechno. Já bych chtěla vidět i nalevo i napravo, můžu dát ty kytičky sem dolů? Jsou nádherné, ať z nich lidi něco mají, a já, abych na ně viděla a oni na mě. Přestože budu číst a odpovídat na vaše otázky, tak přece jenom potřebuju ještě brýle, ty jsou důležité ...

Už před čtrnácti dny v Liberci, kdo jste byli, byla úžasná atmosféra obrovské lásky. A to se opakuje i dnes, ano, něco se také posunulo. Děje, které probíhají v posledních měsících, jsou mnohem výraznější a vaše zkoušky jsou mnohem silnější, než kdy byly v minulosti. Proto je také důležité, abyste si krok za krokem ujasňovali v praxi svých životů to, co umíte. Obrovsky se vám ulevuje samozřejmě. Vaší praxí ale je, abyste se nyní dokázali zbavit všech přebytečných věcí, které reprezentují 3D svět. Takže vždy někde v okolí se vám bude prezentovat nějaká silná černá magie, která bude velmi útočit, bude se tam také pohybovat někdo z bílé magie a pokud posloucháte Ivu, tak víte, kam vás vede. Vede vás do sjednocení. Sjednocení je vaše celé vědomí, které je ukryto pod touto planetou, to znamená, že všichni, kteří se vám tam zobrazují, ať jsou to černí nebo bílí mágové, mají vaše vlastní vědomí. A vy teď už víte, že je nesmíte odsoudit. Vy, na vaší vlastní straně svého těla nesmíte tomu tělu dovolit, aby vás nalákalo jakýmkoliv způsobem na to, aby vám podvrhlo negativní emoci, abyste tyto lidi jakýmkoliv způsobem i situaci odsoudili, jinak se nikdy nedokážete osvobodit od dějů vnějšího světa, které na vás tímto způsobem útočí. Ale vy už také víte, že útočí dobře, protože jinak, kdyby neútočily, neměli byste šanci vlastně se vymanit z těchto dějů.

A proto jsme zvolili způsob v této době, když už jsme otevřeli vlastně Slunečnici, a protože ta Slunečnice není nafukovací a já taky kapacitu těla nemám nějak moc obrovskou, taky jsem jenom člověk, tak vlastně vše je nastavené správně tak, abych jezdila i ven a přivázela prostředky, výtěžek z těchto přednášek, směrem do Slunečnice, abychom udržovali to místo živoucí pro setkání jednotlivých skupin lidí, které přijíždějí. Zatím proběhla čtyři a bylo jedno hezčí než druhé. Každá ta skupina byla trošku jiná. Ten součet všech těch jednotlivých bytostí, které tam byly, byl vždycky ohromující, byl nádherný. Ale ať jsme se podívaly, se Zdeničkou jsme konstatovaly ... ti lidé i jinak jedli, řešily se jiné věci, bylo to nádherné, takže to bylo i pro nás takové povzbuzující, osvobozující, zajímavé ... a fakt se na vás těšíme.

Takže, teď se pustíme do odpovědí, protože samozřejmě ne všichni se zatím mohou díky omezené kapacitě dostat tam, tak je vlastně dobře, že za vámi vyjždím a že se dozvíte své odpovědi. Tak se na to vrhneme.

Zdravím Ivanku i všechny ostatní. V září 2016 jsem začala studovat Feng Shui akademii. Jako bych se po letech bloudění vrátila domů. Velmi mě

to baví, získala jsem řadu nových přátel, současně s tím poslouchám Ivančiny přednášky a cítím, jak se tyto dva proudy ve mně propojují. Učení Ivanky mi pomáhá s pokorou přijímat, že vše je dobré a vše je dané, Feng Shui mě učí proč. Jde o staré čínské umění vnímat souvislosti hmotného i nehmotného světa, ve kterém žijeme. Všechno souvisí se vším. Co mě na tom ale zkouší, je bílá magie, která toto učení doprovází. Bylo vytvořeno pro třetí dimenzi, takže jsme stále nabádáni si něco přát, pomocí Feng Shui triků si to naplňovat. Hledám si v tom svoji cestu, jak se učit, ale nečarovat. Věřím, že Feng Shui může být používáno i pokorně. Umět číst prostor, vidět v něm souvislosti se životy lidí, ale nemanipulovat. Vnímat energetické nastavení lidí a mít s nimi větší soucit atd. Chápu to správně? Děkuji.

Výborně! Víte, vysvětlovala jsem vám, že člověk může dělat cokoli, ale musí to dělat správně. I zdánlivé věci, dejme tomu ... zrovna tady v tom Feng Shui, ano, vy to vnímáte nádherným způsobem. Teď záleží na tom, kdo to Feng Shui po vás bude chtít a jak k tomu bude přistupovat. To znamená, že ani vaše doporučení a váš výtvar, který vlastně vytvoří to nádherné prostředí ... vždy si to musí objednat ten někdo, pro koho to dělat budete, když to neděláte pro sebe, když to studujete, ale hlavně jak ten člověk to bude dělat. Zkuste si představit, když budu třeba člověk 3D, tak si uspořádám stůl přesně podle toho, aby se ke mně peníze hrnuly, aby mně všechno fungovalo. Má to tam vlastně vypočítavý úmysl, je tam něco, co k sobě tahám, já to dělám za tím úmyslem. Vzpomeňte si, já jsem vám říkala, že všichni jste zodpovědní sami za sebe a jestliže přistupujete k něčemu s tím úmyslem, kdy ta ruka je natažená, tak v této době to nebude pracovat. Vy se akorát dostanete na pozici, kdy jste vlastně roztrženi jako zrno od plev, kdy se dostanete zpětně na pozici 3D, kdy ještě chcete utrhnout z toho světa něco. Člověk 5D si uspořádá stůl podle toho, aby mu v tom prostředí, kde ten stůl má stát, jak má všechno fungovat a zařadit se do toho procesu, aby to lahodilo jeho nitru, aby mu to vyhovovalo a přinášelo mu to potěšení.

A tohle si můžete napasovat na všechny druhy všech vašich činností, které se tady odehrávají. A tohle je pro vás velmi důležité. Vás totiž seshora hodnotí vaše vlastní Nadjá. Jste to vy a vy jediní víte, s jakým úmyslem jste kráčeli něco chtít nebo jakou jste měli potřebu. A tohle je důležité vědět. Ta čistota nitra, jak ke všemu přistupujete, ta je pro vás rozhodující.

Takže vidíte, že všechno se dá jakoby ušpinit a vidět se v tom světle toho 3D prostoru, té 3D dimenze, a dá se to naopak všechno oprostít od těch všech nečistot a žít vlastně v tom smyslu sjednocení vašeho vědomí. A vy to můžete udělat pro toho člověka, když byste to dělala pro lidi velmi čistě, přesto tam bude vždycky zapasováno ego toho člověka, který to používá. To znamená, asi byste možná, možná by to mohlo i souviset, si mohla hezky promluvit i s tím člověkem a vysvětlit mu aspoň trochu principů, podle toho, jak bude schopný to vnímat či ne. A věřte mi, teď se tady posunuje mnoho lidí, nemusí někdo poslouchat třeba Adamcovou, když to bude obyčejný člověk a bude mít už srovnané priority, tak bude rozumět nitrem věcem, aniž by mu kdokoliv cokoli přinášel do života. A ten to bude využívat správně.

Ivanko, prosím o vysvětlení. Menopauza a s ní spojené návaly horka do obličeje a horní poloviny těla. Jde o platbu na druhé čakře? Proč platíme, až když to umíme? Děkuji za vaši lásku a učení.

Tak to není. Já jsem vám vysvětlovala vždycky, že jsou tady nemoci trojího druhu.

První druh je základní, který jsem vysvětlovala na základních přednáškách ze Starých Křečan. To znamená blokáce, kdy ale jste nevěděli samozřejmě, že nejste hmotou těla se jménem a jenom jste podlehli náporu toho vašeho hmotného vědomí, které vás nastrkalo do toho převzít si negativní emoci, která je hlavním rysem člověka 3D neboli hmotného vědomí. Jste vědomí, jste vědomí Boha. Oblékli jste si na sebe svá těla, dostali jste jména pro ta těla a v tom vašem osudu máte veškeré poryvy nastavené. Mnozí z vás dnes sledují, že mnohokrát říkají něco, co už nechtějí říkat, ale to tělo nemohou zvládnout. Nejde to. Ano, klidně si to řekněte, ale poučte se. Buďte rádi, že jste to řekli, protože je vidět, že tam není ještě stoprocentní ponaučení, ale každý takovýto děj, který přibývá, věřte, že může být jednou konečný, protože vy si uvědomíte, že tudy cesta nevede, a tím že budete vděční za to, že jste si mohli nabrat ty zkušenosti, protože vy jste vědomí, které přihlíží všem dějům, tehdy se to samo zastaví. A najednou poprvé zažijete klid.

Pak jsou nemoci, které souvisí se stářím těla. Tak jak planeta plave a my jedeme po časoprostorové křivce, tedy v čase a prostoru, která se týká hmoty, a je to celé ucelené vědomí, tak se mění vývoj samozřejmě na planetě. Vaše hmota těla má paměť až do zrodu planety, což si neuvědomujete, a ona vlastně reaguje, přesně to vaše hmotné tělo, přesně tak, jak je zapotřebí, abyste vyšli do naplněnosti zkušeností časoprostorové křivky až do úplné pokory neboli do stavu, kdy vaše tělo bude samo mlčet. Úsilím člověka to nedokážete. Ale tím, jak planeta pluje, tak samozřejmě se lidé jinak stravují, jinak se pohybují, věda prokazuje, i to je samozřejmě božský vývoj, objevy o hmotné rovině a tady vidíte, že život člověka se prodlužuje. A prodlužuje se docela silným a rychlým tempem. To znamená, že dneska je tu už i mnoho devadesátiletých a stoletých lidí a zvedá se to skutečně procentuálně. Také víte, že to bude působit i na naši pracovní činnost, to znamená, že se nám zvedá i hranice vstupu do důchodu, že? (směje se) Ano, je to přirozené, protože jsme celek a vlastně kdyby se to tak zastavilo a ti lidé by žili dlouho, tak ty naše děti by nás jednoho dne vůbec neuživily. Takže ono je to správné, musíte vždycky myslet na obě strany, i na ty děti i na tu složku, která je starší.

A toto se týká právě stáří tělních orgánů. V menopauze je stav, kdy žena dosáhla svého věku, kdy tělo přestane vytvářet hormony a přestane být užitečná v tom smyslu rozmnožování. A tyto stavy návalu horka dělají tyhle návaly. Já je mám taky, můžu vás ubezpečit (smích), že se tomu Iva taky nevyhne. Ale pokud je budete odmítat, bude to horší! Tělo si s vámi pohraje. Zkrátka skousněte to, lze brát jakoby fytoestrogeny, hodně se hýbejte, jezte dobře, nezatěžujte tělo těžkými pokrmy a za čas se to ustálí a tyto stavy vám přestanou.

To se týká každého orgánu, který v těle máte, tam je nastaveno stáří, kdy zrovna v tom časoprostorovém bodě planety je to tělo už v tom orgánu opotřebované či ne.

A pak jsou ještě karmické nemoci, které jste si nabrali třeba od útlého dětství, abyste si zatížili tu vaši zkušenost a praxi zároveň s tím spojenou proto, abyste se dokázali osvobodit.

Toto se týká skutečně jenom stáří hmotného těla, to nemá žádnou souvislost s tím, že byste měla mít nějakou blokaci, i když můžete mít, samozřejmě. Jsou i lidé, kteří pak přidávají ještě další projevy jiných třeba nemocí, ale to už ... to se netýká rozhodně menopauzy.

Naše milá Ivanko, prosím tě, řekni nám něco o přijetí ženství, pokorném přijetí osudu, situací životních. Jde o to, mít ráda samu sebe a nenechat si ubližovat. Toto vše v souvislosti s cystovým myomem na vaječníku. Děkuji z celého srdce, s láskou, K.

To je taky dlouhé téma. Víte, vy jste si osud objednali. Vaše skutečná realita si vybrala osud, který vám vyhovoval, a ten je spleten ve vašem DNA z DNA rodičů, to znamená ze všech větví, které tam kdy jsou, a z povahových rysů a ze všech samozřejmě posledních odporů a jejich síly. A vlastně každý nový útok v tom osudu na vás se odehrává právě v rezonanci s poslední silou posledního odporu. A pokaždé, když dostanete novou šanci, měli byste být rádi. Víím, že donedávna jste to nevěděli. Dnes, když si samozřejmě uvědomíte spoustu věcí, už jste taky spoustu věcí odložili, tak také musejí přijít platby, to je jasné. Vy se, jakmile podlehnete náběru a odporu vašeho těla, převezmete si ho, tak se stáváte hmotnou složkou, ale v osudu už máte, za jaký čas toto zaplatíte, abyste se vykoupili z té hmotné složky. Nic není zadarmo. A je to spravedlivé a správné, je to vlastně taková velká hra na schovávanou. A teď si vezměte, ve vašem těle žije polovina ženství a polovina mužství. Ale teď záleží na tom, jaký tvar má vaše tělo, jestli jste muž nebo žena. Přesto to, vlastně niterné správné rozložení, by mělo být padesát na padesát, ale sami víte, že to ne každý v sobě má. Ale proto také se to děje, abyste vyšli z posledních reakcí vašich posledních životů. Samozřejmě, naberete si rodiče, pak vidíte, jak se doma odehrávají hry mezi vašimi rodiči, také mezi sourozenci a mezi nejbližšími lidmi, které máte okolo sebe. A tehdy, věřte, že nejlepší a nejkratší cesta je v tom poděkování za to, co vám přehrávají ti předkové. Jestliže odsoudím své předky za to, jak se chovali, věřte mi, že se ve své ženskosti nebo mužskosti podle toho, koho jste z nich odsoudili, budete potýkat buď s reakcemi svého vlastního těla, anebo k sobě dostanete právě partnera, aby rezonoval, a to učení probíhalo dál.

Správný postup je poděkovat svým rodičům, že vám dali život a šanci opravovat a poučit se z toho jejich chování „nechování“. Pochopit je. Uvědomte si, že oni za to nemohou, jejich program těla byl silnější než oni a oni jenom předváděli, a sami sobě, protože oni jsou také vědomím, předváděli sami sobě hry, které mnohdy také nechtěli dělat, ale neměli sílu je nedělat. Vy to pochopíte potom teprve tehdy, kdy samo vás to dožene.

Ale také je tady nastaveno právě, když tam nemáte půl a půl, to znamená padesát procent a padesát procent, jakého partnera si k sobě přizvete, jo? Když budete třeba žena, která bude mít víc mužských v sobě reakcí, tak si samozřejmě přizvete muže, který to bude mít obráceně, ten bude mít v sobě víc ženskosti. A teď vy sobě pak, sami

sobě vzájemně, děláte samozřejmě své zkoušky, které si musíte prožít. Neodporujte. Tím se nikdy nesejdete. Vy vše dokážete až teprve tehdy, kdy všechno splyne v porozumění, to je velmi těžké někdy. Ale dnes už u všech informací, které jsem vám kdy sdělila, když si tohle uvědomíte, tak už budete vidět, kudy vede cesta. Alespoň maličko. To stačí. Krok za krokem se vyplatí kráčet v pohodě a v přijetí, pozor, nitra.

Za druhé. Když se odehrávají dramatické situace mezi mužem a ženou, je to většinou o tom, abyste pochopili princip. Být třeba týranou ženou anebo, pozor, týraným mužem, takové varianty také jsou. Vy jste měli pochopit celý princip. Víte, bílí mágové skloní hlavu, a skloní hlavu proto, že nechtějí být oškliví, to znamená, chtějí jít do nebe, chtějí být osvícení a teď mají pocit, že je něco špatně. To je něco podobného, jako když třeba v Indii, když se stavěly budhistické chrámy, tak lámové nosili každou žížalku a každou breberku pryč, jenom aby je nezabili a aby neměli jakoby karmenní zápis ... to jsou iluze tohoto světa, prosím vás. Nenechte si to namluvit. Jakmile žiju v dramatickém prostředí, podmínkou je, aby vy jste neměli na sobě zápis odporu, to znamená, aby vás vaše tělo nepřeválcovalo stavem, že jste hmotou, teprve tehdy se neodpojíte od svého vlastního vědomí v druhém člověku. Neboť každou inkarnací se vám zvětšoval objem přijetí. Tím, jak ubývá odporů, jak vycházíte vlastně, jak se vám zvedá život po životě hadí síla v páteřním kanále, tak si své zkušenosti vždycky odnesete s sebou, o ty nikdy nepřijdete. Vy zapomenete ty minulé životy, to už vám k ničemu není. Ale abyste to měli pestřejší tu cestu, on je to vlastně jeden jediný život, ale rozsekaný na spousty dějů, a bylo by to pro vás příliš dlouhé a možná někdy opravdu vyčerpávající, a tak se vždycky narodíte zase v novém kabátku a v novém pochopení, ale všechno, co jste zjistili za zkušenosti, které jste si odnesli v období, kdy vás propouštělo tělo v minulosti, tak to vám zůstává. Proto pro vás některé už je přirozené, že jste se narodili a některé věci jste znali a věděli a nikdo vám je nemusel vysvětlovat.

Samozřejmě mnozí, kteří mi teď v posledních letech psali, tak mi psali, že to vlastně vědí, co jsem řekla v těch Starých Křečanech, ale nějakým způsobem je ten život na krátkou dobu odvedl na dvacet, pětadvacet let, kde si prožili všechny ty zkušenosti v osudech, v dramatických situacích, které se odehrávaly, ať v rodinách anebo v jejich okolí, a teprve tehdy si uvědomili ... a nyní, když přišly ty informace ... se jim všechno pospojovalo a dneska tomu rozumí. Ano, to všechno bylo pro vás připravené.

Nedávno mě v Liberci oslovila Karin Vendy, nebo dva, jestli to je Karin a Vendy jako dva lidi, to nevím, s dotazem, že proč lidem vysvětluji, když je vše dané (smích). Já jsem se smála a řekla jsem, no, protože je to dané. Tam se pak lidi smáli ... Ano, víte, ego se snaží rozdrobit všechno, to znamená, ono vyhoupne z těch sto procent planety tu Ivu, která si teda jako dělá, co chce, a snaží se to lidem vysvětlovat. Ne, ne, ne, Ivě je to úplně buřt, Iva vám nabídne informaci a je dobře, když si ji někdo převezme, a je dobře, když si ji někdo nepřevzme. Je to přesně nastavené. A Ivě je to úplně jedno, kdo z vás a v kolika procentech pochopí.

To je právě stav, kdy víte, že ve vašich tělech je procento pochopení nastavené. Já respektuji v pokoře svoje vlastní vědomí ve vás, které tam žije. A teď vy každým tím životem, který přibývá, tak se spojujete se stále větším procentem svého vlastního vědomí na planetě, protože v každém životě ve vás ubydou nějaké odpory, které v něm

pochopíte. Ty si odnesete. A jednoho dne přijdete do stavu, a doleze do něj naprosto každý, byť by dneska dělal cokoliv, kdy se vám má otevřít třetí oko, to znamená, kdy přichází do stavu pochopení, že vy jste všim, je veškeré vaše vědomí vaše, a dokonce i veškerá vaše hmota. To je stav bratrů a sester, když to budu říkat lidsky. Ano, vy víte, že nikomu neublížíte. Ale těsně před tím nastává stav, který je velmi, velmi těžký pro vás. On jednou pomine. Je to stav, kdy musíte být velmi, ale velmi přísní, což bílí mágové to odmítají, protože ti chtějí do toho nebe jít, takže oni neumí být přísní a oni skloní hlavu a nechají skutečně na sebe nasypat totálně všechno včetně agresí a násilností.

Ne, stav Krista, když se blížíte k pokoře, znamená, že pokora tkví v tom, že vaše tělo nemá negativní emoce vůči chování partnera, ať je to muž nebo žena, to je jedno. Vy víte, že on to dělat musí, vaše vědomí je jeho vědomí, které ale je pod obrovským tlakem a je ve vězení těla toho člověka, které si oblékl. A pro vás je velikou láskou to, že nemáte vůči tomu jedinou negativní emoci v celé škále, to znamená, není to špatné, nevdává vám to, respektujete to, nepláčete lítostí, nenenávidíte, ani nekritizujete, ani neposuzujete toho člověka. Jenom mu nastavíte hranici: „Podívej se, já tě miluju...“, ano, vy už víte, vy už to víte, že láska je stav bez negativní emoce, tedy bez odporu, která se týká jenom hmotného těla. To by vás oddělilo od toho člověka, od svého vlastního vědomí, které je obaleno hmotnou složkou, která zdánlivě se tváří jako druhá. Tehdy vaší láskou je stav bez negativní emoce, ale vy musíte chránit své vědomí a tělo toho člověka, takže mu nedovolíte ty věci. A nebojte se vyřknout někdy něco, co s ním zatřepe, protože ono mu to třeba pomůže. Dejme tomu, když bude agresivní žena, nedávno byl takový případ na facebooku ... to je jedno, jestli je agresivní muž nebo žena, tak ten partner, když zkrátka bude hodně silně útočit, nebojte se mu říct, nemusíte to myslet vážně, jenom to zahrajete: „Podívej se, já tě miluju, ale je vidět, že ti moje přítomnost nedělá dobře, když se ke mně takhle chováš. Pokaždě nepřestaneš, sbalím kufry a jsem pryč.“ A teď vy k tomu musíte najít tu sílu, k tomu vyřešení. Je velmi mnoho druhů reakcí, které můžete ve svém životě nažít a vidět a všechny jste chtěli, jinak by se neděly. Tohle je zapotřebí si ujasnit. Tady v tomto dotaze zaznělo, ujasnit si své ženství. Ano, planeta dlouho hledala post ženy. Vždycky ti muži měli trošičku jakoby navrch v té společnosti, ale dnes už se na hodně místech děje to, že skutečně je spravedlivé, aby ženy byly stejně ohodnocené jako muži. A pozor, máte být nestranní, to znamená, že vy se máte dívat na obsah nitra, ať je to ženská tělesná schránka nebo mužská. Ta spravedlnost z vás učiní člověka s nadhledem, a to je velmi důležité.

Pak jde taky o váš vlastní pocit, jestli budete mít doma muže, který vás bude srážet jako ženu a vy mu nesmíte uvěřit, jako tomu druhému v tom smyslu, že vy jste opravdu méněcenná jako žena, to je nesmysl. Víte, už v dětství jsem věděla, když se odehrávaly takové ty dívčí války, taková to byla jakoby zábava spíš ve škole, kdy se najednou holky vzbouřily proti klukům a teď tam začaly takové ty boje ... mně bylo jasné, že to je absolutní nesmysl, protože, vezměte si, bez muže a ženy by nebylo nic.

Ale hlavně, vy jste vědomí, vy s ženou a mužem nemáte co do činění. Hmotná složka se jenom tváří ve hře tohoto světa, že jste to vy, abyste se rozmnožovali, aby ten Bůh jeden jediný, který je pod planetou jako vědomí, mohl pokračovat ve své hře, ve které hledá

sám sebe. Takže, když vám předhodí takovýto nesmysl, že jedno pohlaví je lepší než druhé, pozor, to se týká i žen, jsou i některé takové feministky, které mají zařatou pěst a zase tvrdí opak, že jo, znáte to. Obojí je vlastně na scestí. Ano, všichni jsme stejní, jsme jeden jediný Bůh, my, a pouze se rozmnožujeme samozřejmě, ve složkách, které jsme dostali na sobě jako naše oblečení. Takže zapomeňte na to, že jste neplnohodnotnou složkou. Sebepřijetí jako ženy je velmi důležité a úplně stejné jako sebepřijetí muže. Pak budete sebe-jistí, to znamená, ne v tom lidském smyslu, tak jak se to bere, mnozí takzvaně sebejistí jsou spíš pyšní nebo tak agresivní vůči tomu okolí ... Ne, ne, vy máte být jistí, kdo jste. Vy jste vědomí i v tom druhém pohlaví. Tak si na to dejte pozor, máte si ho vážit, že ono je, ono je tu pro vás, a to je vzájemné.

Paní Ivanko, chci se vás asi zeptat na můj problém s očima. Mám po čtyřicítce brýle na čtení, ale to mi nevadí, protože dělám hodně na PC, ale tento rok je to nějak jiné. Chvilí vidím líp, chvilí zase rozmazaně, hned se to zlepší, neustále se mi dělají na očích ospalky, používám oční kapky, oči mechanicky čistím, ale po určité době to mám zase. Co to je? Nechci něco vidět? Něco mi říká, že to je spojené s čištěním celé planety Země. Začalo to tento rok. Fantazíruje jen moje ego, nebo mi bude stačit dojít na oční? Děkuji.

Ano, bude vám stačit dojít si na oční (smích). Já vás můžu ujistit, že já jsem to tento rok měla taky, mně slzelo pravé oko, mamince levé, my jsme byly... (směje se)... obě neustále... Ano, víte, ono se to týká i vašeho prohlédnutí a stavu, protože stav, kdy přicházíte a procházíte 4D, je hodně náročný. Ale jde o to, že i vaše tělo se čistí. To jest, to souhlasí. Zajděte si na oční, už jenom kvůli tomu, aby vám lékař řekl, že jste v pořádku. Jakmile budete „nejistá“, vás to rozhodí, pak vám to může zasáhnout i třeba nějakou jinou čakru. Já jsem zastáncem takového zdravého selského rozumu, kdy si jdete zjistit od toho lékaře, který může to tělo prohlídnout, má na to přístroje a nástroje, o co jde, a pak se můžete v klidu rozhodnout. Nic, když budete brát fanaticky, a vezměte si, bílí mágové, ti se nechtěli léčit u lékařů, ti to považovali za hroznou věc. Pozor, tady je obrovské nedorozumění, i ta medicína a situace tak jak se vyvíjí, je součástí božího vývoje, protože ten jeden jediný Bůh je vědomí na planetě. Zatím ve 3D planetě. Jakmile se ucelíte, tak zjistíte potom, že budete mít v nabídce další rekognuskace vesmírného prostoru další planety, ale to už je o něčem jiném. To si počkejte.

Před půl rokem proběhl ve skupině facebooku rozhovor s Alžbětou Šorfovou, kde se někdo ptal na vaše vyrovnávání čaker. A paní Šorfová odpověděla, že si vás moc váží, že děláte záslužnou práci, ale že ta škola, co vy propagujete, je už škola stará a přežitá a že svět se posunul někam jinam... Dál že je třeba více podporovat ženské principy, a to, co vy prosazujete, je již přežité, protože je svět už jinde. Jak to vidíte vy? Děkuji za vaši odpověď. (smích)

Já si myslím, že to paní Šorfová řekla moc dobře. A víte proč? Lidé, kteří si ještě nebudou jistí tím, co říkám, a vy už jste si mohli v praxi prožít velmi mnoho, tak ... budete nerozhodní, a ještě si odběhnete k té bílé magii, které je představitelka paní

Alžběta, a je to dobře. Dokonce mi někdo napsal, já jsem to sama neslyšela, že tam řekla, že to je nějaké staré mužské učení, staré ještě z Egypta. A já vám řeknu jedno jediné. Ano, je to nejstarší učení, které tady kdy existovalo. Už od vzniku planety je tady. Protože vy jste ten Bůh, vy jste tohle ucelení. Pokažd' se člověk, teď teda mluvíme o paní Alžbětě, která tady taky udělala hodně práce, a dobré práce, vy moc dobře víte, že každý z vás, ať je v hladině jakékoliv, i třeba černé magie, dělá svůj herecký výkon, který musí odehrát. A je právě proto záslužný. Nikdy jsem neodsoudila nikoho na této planetě za jakýkoliv čin, protože kdybych to udělala, tak bych nemohla být učitelem a nepřekonala bych hmotnou hladinu v šesté čakře. Znakem bílých mágů, kteří nemají otevřené třetí oko, je projekce hmotného těla, které vysílá informace o vyšších čakrách a tím je láká dál směrem do vesmíru. To poznáte tyto stavy. Jenže planeta vás nepropustí, ona vás nemůže propustit ta hmota, kterou jste se obalili. Vy jste vždycky byli vědomím, mírem a klidem. A teď si vezměte, jak bílí mágové běsní a útočí proti zlu. Tady vidíte ten neklid, vy byste se tímto způsobem nikdy nemohli navrátit do prapůvodního stavu. A to je otevřením třetího oka, pochopením, že jsem každý. Takže paní Alžběta to řekla dobře a teď záleželo na tom, jak vy jste si z toho vzali ty informace. Anebo nevzali. Já souhlasím. Stačí vám to takto?

Chci se zeptat na to vykomunikování něčeho. Několikrát toto zdůrazňujete na svých přednáškách, ale co máme dělat, když druhá strana komunikovat nechce, abychom mluvili? Moje mamka řekne: „Nemluv, bolí hlava.“ Můj muž neodpovídá na moje otázky, odejde. Nechat to být? Což dělám, netlačit. Nebo si trvat na svém a dál se snažit? Ale nechce to jenom moje ego? Děkuji za odpověď.

Ano, ano, chce to jenom vaše ego. Pokažd' to jde, tak to vykomunikujte. Ale pozor, vy komunikujete nejenom pusou, vy komunikujete i v nitru, a jestliže vy v nitru se budete na toho muže zlobit, že mlčí a odejde, nebo že maminka řekne, mě bolí hlava, tak to nevykomunikováváte ... Víte, já jsem nedávno vysvětlovala, co to je pokora. Pokora musí být žitá hlavně mezi vámi a vaším tělem. Dejme tomu, když jsem měla malinký děti, měla jsem leasing a teď najednou nepřišla dlouhou dobu práce, já jsem věděla, že to bude průser, a teď každý den jdete a zaťukáte na ty dveře u toho lékaře a ozve se: „Dneska nemáme!“ A teď to ego spustí – ty jo, chcípnete hlady, co budeš dělat, máš tam třeba tři faktury ... To je, hmm ... To ego je strašně mazané a vy potřebujete být nestranní, vždyť vy jste i ti, co jsou v té jiné laboratoři. Ti, co jsou všude. A já jsem řekla – no jo, tak asi si to zasloužím, i oni mají právo a třeba mají také děti, teď si musí zkrátka vydělat někdo jiný. Jakmile budete tu situaci považovat za špatnou a stále tam bude to šponování a budete se koukat na ten svět, jak jste v ublížení, co že jako ten osud vám dělá, tak nikdy nejste pokorní i v hlavě, i kdybyste pusou neřekli nahlas nic. Vy to potřebujete žít. Tohle je vaše skutečná komunikace.

Ano, já jsem se pokusila to manželovi vysvětlit, když nechtěl, nechce. Ale nezlobím se na to, je to jeho věc. Přijměte to, a pak se budete divit, co se bude dít. Satan je jeden jediný, on je i vlastně v těle té vaší maminky a je i v těle toho muže, a on ví moc dobře, co vy prožíváte, a jestli vám to překáží a jak moc vám to překáží. A tehdy bude přesně dělat ... to je vaše tvorba ... ten váš muž tohle a vaše maminka taky. Ale tvoříte to vy, vy

jste nebyli pokorní. Pokora je stav ticha, v nitru. Vy se nenecháte strhnout hlasem neboli myšlenkami, které patří k hmotné hladině, a máte všechny myšlenky nastavené v DNA. Toto je zapotřebí pochopit. Pokora je zkratka přijetí toho, co se děje. Já se o to jenom tělem pokusím, když to nevyjde, tak je mi to úplně jedno. Vím, že to být nemělo, a tehdy se začnou dít věci, které začnou měnit to vaše okolí, protože vaše vědomí i hmota toho člověka ví, ona ví úplně všechno. To znamená, že ona ví, že jste se neoddělili, že jste to přijali. A tehdy může začít jiný děj, než jste byli zvyklí.

Já vám teď dovyprávím ještě jeden příběh. Já jsem byla v říjnu na ... to jsem vám už vyprávěla, já to jenom zrychlím, ale ten poslední kousek toho nevíte. V říjnu jsem byla ve Studiu Osm a byla tam jedna známá paní, Iva, která dělá v bance, a ta si tam tenkrát stěžovala na to, že tam má kolegu, ono jich tam sedělo asi sedm, a on strašně smrdí. Pozor, on je čistý, ale znáte to, někdo má zkrátka v těle pižmo, jinak mu voní pot, ti lidi za to nemůžou ... a teď všichni běsnili, hlavně teda ta Iva. A on tam ten problém byl v těch dotazech, tak já jsem říkala: „Zkuste domloutvat svému tělu a vydržte. Za to nemůže. Kdykoliv začne běsnit ego, 'on za to nemůže a já to vydržím'“. A za měsíc jsme měli další Studio Osm a ona se přihlásila a říká: „Hele, já vám to musím vyprávět, protože my jsme měli minulý týden banquet, já tři týdny jsem opravdu domlouvala svému tělu a teď jsem zažila šokující zážitek. Situace, kdy jsme na banketu, já vidím něco dobrého na stole, natáhnu se na ten stůl, беру si něco a najednou vidím, jak za mnou se taky někdo natahuje, a to byl ten páchnoucí kolega,“ a říkala, „a teď jsem byla v šoku, on teda furt stejně smrděl, ale mně to nevadilo. To bylo tak osvobozující!“ Hele, a teď byla znova minulý týden a říká: „Prosím tě, musíš jim to taky říct.“ Ona věděla, že jsem vám to vyprávěla. Představte si, že mi přišla říct, že to mělo ještě další pokračování, přišla šéfová a přesadila tuto ženu do nádherné samostatné kanceláře, takže jí zmizel vlastně ten člověk ze života. Ano, toto je správný postup. Domloutvat svému tělu.

Tak až muž nebude chtít komunikovat a vaše tělo bude říkat ... noo ... to si dodáte každý sám (smích), tak domluvte svému tělu, ne? Má na to právo, teď vás přišel vyzkoušet a vy jenom potřebujete splnit podmínky, kdy se spojíte s jeho vědomím, jo? Nezapomeňte na to!

Mám dvě otázky. Vím, že jste se již několikrát vyjadřovala k homeopatii. Zajímá mne váš názor na vědecký pohled. Myslíte si, že homeopatie je placebo, jak se snaží dokazovat věda, která popisuje, že homeopatický lék neobsahuje podle fyzikálních a chemických zákonů žádnou hmotnou příměs léčivé substance a je tedy zcela neúčinný?

Víte, každé hmotné období, kterým jste kdy procházeli, když jste měli na sebe navlečené tělo černého mága, pak bílého mága, teď přecházíte do jiné složky, tak každá fáze vývojová kolem vás měla jiné reakce, to už jsem vám vysvětlovala. Homeopatie patří do složky reakcí bílé magie. To znamená, že dejme tomu, už jsem vysvětlovala, že léčitel, u něj odpor je nebo byl, že chtěl být lepší. A považoval zlo vlastně za nemoc nebo nemoc za zlo, u druhého člověka. A také chtěl zachraňovat svět. A hlavně dostal dar. Vy máte ty dary všechny odmítnout, když přijdete do pokory, protože Jednota je, že je

jediný Bůh. Je to vaše nitro. Proto hmotná složka v jisté fázi daruje různé dary, které se mohou různým způsobem využívat. V bílé magii teda máme tady na jedné straně léčitele, který se ... který ještě neprošel pýchou a snaží se zasahovat, na druhé straně někdo, kdo přichází, aby mu byla odňata nemoc, kterou si vytvořil odporem a stavem hmotného vědomí, do kterého se dostal, a potřebuje v té nemoci něco pochopit. Kdyby tu nemoc přijal, ona by za čas odezněla. A je jedno, jakým způsobem. Buď by sama odezněla, anebo za pomoci lékařské vědy, nebo vám někdo přijde a vysvětlí vám jakoby, já a teď mám tam dobrého doktora a ten ti pomůže ... a opravdu, ta informace z toho vyvedení se k vám dostane. Nic není náhoda. Všechno pracuje. Ale ten člověk to neví, takže on tu svoji nemoc nemá rád, odmítá ji a chce se jí zbavit u někoho, kdo jenom takhle lehce... To je jako kdybyste kradli.

Já jsem vám vysvětlovala, že vy vlastně si zaplatíte každou zkušenost. Ale vy nechcete zaplatit. Pozor, tehdy ani nemůžete dostat tu zkušenost do stoprocentního pochopení, když jste nezaplatili. A teď se jedná o to, že Satan v tom léčiteli, to je hmotná složka, nebojte se toho slova, udělá huuuuu, působí a jeho vlastní hmota druhého člověka, který se chce vlastně zbavit, zahraje divadlo a nemoc odejde. To je obrovský omyl, který hraje jediný vládce hmotného vědomí na planetě. Je to v období, kdy jste si oblékali bílomágovská těla. Jenže vývoj jde dál, ta planeta letí dál a najednou přichází další vývojová ... prosím vás, ten vývoj se nikdy nezastaví. Přijdou vyšší a vyšší složky. Teď pouze vycházíte z vězení jedné jediné kuličky, která s vámi letí od počátku vašeho stvoření tím vesmírem. Aby ta planeta vás propustila, musíte tyto věci pochopit, to znamená, mít nažito zkušenosti do sto procent časoprostorové křivky, která se týká vaší devítiletky. Pokud mě posloucháte, víte, co to znamená.

To znamená, že ta homeopatie, ano, ona ve své podstatě splňuje v období bílé magie svůj účel, pro který tady byla vyvinuta, a je dobrá. A teď nedávno, je to minulý týden, jsem byla ve Studiu Osm, tam byl jeden strašně fajn pán, který studoval taky léta homeopatii, a ten měl dotaz, na který jsem mu taky odpověděla. Víte, když budete homeopat, a teď jste to léta studovali a teď nevíte, mám to dělat, nemám to dělat? Prosím vás, uvědomte si, že k vám chodí lidé dvojího druhu. Ti, co jsou schopni rozumět to, co byste jim mohli eventuálně vysvětlit, že si ten svůj zdravotní problém dělají svým chováním. Mnozí jsou schopní. Těm samozřejmě můžete říct, jakým způsobem to nedělat. To můžete klidně i také nabídnout tu homeopatii, dobře, uleví se jim, aby si vyzkoušeli, že už to nikdy nebudou mít, když to nebudou dělat. Vy moc dobře také víte, že je to cesta velmi obtížná, že to tělo hned tak nezpacifikují a že jim bude nějakou dobu trvat, než nějaké výsledky mít budou. A pak jsou tam lidé, kteří přijdou pro pomoc, protože ví, že věda něco takového vymyslela, a těm klidně tu homeopatii nabídněte, protože oni se sice budou u vás objevovat častěji a vy si nevyčítejte, protože pokud je tady lidské vědomí ještě v takové velké míře vězněm, není jiného zbylí a ten člověk si pro tu úlevu přišel, žádá vás o to a vy mu ji máte splnit. Já nejsem zastáncem žádného fanatismu, ten by vás poškodil. Krok za krokem vyjdete v pohodě a bez destrukce vlastního těla, bez výčitek a bez nějakých obav a strachů, že byste nějakým způsobem udělali chybu. Nikdy tu chybu nemůžete udělat, když k tomu správně budete přistupovat.

Druhá otázka:

Poslouchám vaše učení čtyři roky. Před třinácti lety jsem prodělala onkologické onemocnění s důsledkem ochrnutí těla. Po dramatickém průběhu jsem se probudila z kómatu a po roce se z nemocnice vrátil domů úplně někdo jiný. Přestože jsem zůstala ještě dlouhé měsíce připoutaná na lůžko, byla jsem bytostí zalitou sluncem, milující lidi, situace, milovala jsem vše, co se jen milovat dá. Nechácala jsem ostatní, že tak stále někoho posuzují, odsuzují, a tak podobně. Čím více jsem se vracela do normálního života, tím více jsem se stávala podobnou ostatním v okolí a začala jsem posuzovat, odsuzovat, myslet na hmotu. Moje otázka zní, kým jsem tenkrát byla tolik šťastná a spokojená a kým se stávám a proč? Přestože si myslím, že vím, co je správné, nejsem už tolik spokojená, jako jsem spokojená bývala, když jsem byla uvězněná na lůžku. Děkuji vám, že nám s láskou a trpělivostí předkládáte jakýsi manuál pro život. Mám jej denně při ruce. Mějte se, B.

B., tady jste si do osudu zvolila děj, kdy jste přijala vlastně ten stav toho ročního oddělení a pozor, i nemoc, to je strašně důležité. Jestliže, a pozor, tento proces je nastaven ve vašem těle, abyste si to ochutnala, jaké to je, že přesto, že odehrává se vlastně drama ve vašem osudu, někteří to tak mají, tak přesto to drama nevidíte. A dokážete být šťastná právě proto, že jste ho přijali v pokoře. To je to samé, jako když se lidé bojí smrti. Vy jste nesmrtelní, jste vědomí, smrtelný je váš oblek, vaše složka, která vás přikrývá, kterou tady máte samozřejmě dočasně, abyste si mohli tady pobýt. Jak byste si tady mohli pobýt a najít sami sebe? A osvobodit se z vědomí hmotného? To nejde. Pozor, tady ale, jak píšete, to je důležitá věta, já ji přečtu, jo? ... Já ji musím najít napřed ... takhle ... nechácala jsem ... vidíte? 'Nechácala jsem ostatní, že stále někoho posuzují, odsuzují a podobně'. Tady je ještě vidět, že ego bylo skryté. To nepochopení, že oni jsou takoví, jací jsou, je skrytý odpor. Proto se musí navrátit stav. Vy si musíte uvědomit, že každý z vás ... je to to samé, jako když někdo odsoudí svého otce za dramaticky agresivní chování – to mi hodně lidí teď třeba píše – nebo nějakého předka, to je jedno, jestli maminku, tatínka, a teď po letech dospělosti to sám dělá. A teď je zoufalý, on to dělat nechce, ale neumí to tělo ukočírovat. Takhle se chová hmotná složka v pokoře. Když už se blížíte a jste ve 4D stavu, bráně, a blížíte se k 5D, tak jste blíž svému vlastnímu vědomí. A tady ta hmotná složka se chová tak ... dřív, když jste byli v bílé magii, tak se chovala, že když jste něco odsoudili a nechtěli jste to, tak jste to od druhého člověka měli. Dneska to, co jste odsoudili, děláte vy, abyste viděli a prožili si to martýrium toho druhého člověka a dokázali mu to odpustit. Ten tatínek, který buzeroval celou rodinu a křičel na ni, a já bych ho odsoudila, tak ten je mým vlastním vědomím a mojí vlastní hmotou. A když ho nepochopím jednou, pak si to za dvacet let musím zažít v mé vlastní rodině a ten odsudek těch ostatních směrem ke mně. A tady mi dojde 'ježíš, on ten táta za to nemohl, on taky byl slabej na svý tělo'. A tady zjistíte, že vlastně jste on. Proto se to děje, abyste odhalili, že nejste hmotou. Že jste i tím druhým člověkem. A že nemáte právo nikoho posuzovat. A v této větě, co jsem teď opakovaně přečetla, je ještě vlastně odsudek jakoby: „Nechápu, že to nedělají nebo

dělají.“ A to vás vede nyní k tomu, abyste si to prohlédla. Vy máte chápat druhé lidi, ať dělají cokoli. I kdyby na sebe štekali, nadávali si úplně démonicky, jejich vědomí je vaše. Ale jenom tehdy, kdy jim rozumím, kdy s nimi soucítím, oni totiž neví, že to dělají sami sobě. Jakmile byste je pochopila, dneska byste se nenavrátila do stavu, který nyní prožíváte. Tady jde o to sebenalezení, o nic jiného.

Psala jsem před časem e-mail, nedostalo se na mě, tak jsem si dojela do Žďáru pro odpověď (smích). Chtěla bych si na zahradě postavit pyramidu a zpřístupnit ji i pro lidi. V některé přednášce jsem slyšela, že člověk nemá spojovat pozemské a nebeské. Pyramida je můj dávný sen, mohu ji postavit? Možná v té přednášce to bylo v jiné souvislosti.

Ano, bylo to v jiné souvislosti a navíc Dan, to bylo, tuším, v roce 2012, vid', Dane, Bratislava, Dan ji posílal teprve nedávno, takže o pět let později ji poslal a určitě měl svůj dobrý důvod... už ani nevím, co jsem tam povídala, ale nedávno právě mě někdo oslovil... Ano, musím vám to vysvětlit, je to bílá magie pro člověka, který by ještě měl své odpory, ale vysvětlím vám postup, proč jsme tam tenkrát byli.

V té době, a to bylo nádherné, dřív, když mě navštěvovalo Nadjá po nocích a připravovalo mě, to bylo už od tak roku devadesát dva, tři, čtyři, pět, tak jsem měla v noci stavy, které se týkají takzvaného dění v pyramidě. Moje tělo se třásl po nocích, třeba jsem skutečně celou noc nespala, jen jsem se houpala, měla jsem pocit, že umřu. Bylo to v době, kdy mi sahalo na hlavu a stahovali závoje, aby rychle rozjeli vlastně děj, který měl nastat, a měli hmotné tělo Iva připravit na pozici informačního kanálu. Musela jsem předtím prožít veliké zkouškové období týkající se pokory, které Iva ustála, a tudíž nastal tento děj. Schránka byla připravena. A v této době někdy, protože jsem žila už sama s mými dětmi, se stávalo, že občas – potřebujete si s někým promluvit, a když holky viděly, jak vypadám ráno, s pytlema pod očima, roztřesená, klepala jsem se, tak jedna moje dcera je taková víc logičtější, tak bylo na ní vidět - ona nic neřekla, ale tak se podívala – jakože mi nevěří, takový ... nechci říct 'kecá' přímo, to ne (smích), ale bylo vidět, že ne.

A pak se děl zajímavý děj. Víte, když žijete v pokoře, tak veškeré buď odsudky nebo nepřijetí z okolí po čase, když vám to je jedno a mně to jedno bylo, tak se napraví samy. A tenkrát, když přijel můj muž, tak mu jedna naše známá přinesla Regeneraci, a v té Regeneraci byl článek o pánovi v Loukovci, který má pyramidu, a ten muž říkal, on vždycky měl rád takovéto věci, a říká mi: „Já bych to tak strašně chtěl vidět a zkusit si to.“ Říkám: „Tak jo.“ Hele ... jdou si nabrat zkušenosti. Načeš říkám: „Hele, Lucí, nechtěla bys jet s námi?“ A ona: „Jo, chtěla.“ My jsme potom sedli do auta a až když jsme se vrátili, tak z ní vypadlo, že byla úplně v šoku, protože ona vůbec nechtěla jet a ta pusa sama řekla, jo, chtěla. A říká, 'já jsem seděla v tom autě, vy jste se rozjeli a já byla udivená, co v tom autě dělám, já jsem vůbec neměla zájem tam jet'. Takže tam to bylo připravené pro tu zkušenost. A tam to teda proběhlo hezky, pán s paní byli báječní, hezky jsme si popovídali, bylo to příjemné. Víte, když ... já jsem vám vysvětlovala, že člověk, který je 3D, tak vypadá jako obrácená pyramida, vy tu složku máte tady nastavenou na třetím oku, takže jste taková jako pyramida na špičce a teprve tehdy,

když se oko otevře, jste stabilizovaní ve hmotě, takže ta pyramida se otevře. A vy vůbec vypadáte jako geometrické obrazce, ale z pohledu z výšky. Očima se nikdy tady neuvídíte jako obrazce, to nejde, ale z té vyšší dimenze nás vidí, takže oni ví, kdo v jaké je úrovni, aniž by s vámi musel komunikovat, on, zkrátka ta složka Boha, o vás ví. A proto mně to dělalo takovou blaženost. A ten můj muž tam usnul jak špalek, taky se mu spalo dobře.

A my jsme přijeli a Lucinka potom mluvila se svým mužem a říká: „To bylo super, to bylo pěkný!“ Tak a teď jsme šli spát. Lucka spala v ložnici, my jsme šli s mým mužem spát do pokojíku. Jenže tam zažila to, co já jsem zažívala v těch nocích tenkrát, když do mě skutečně šla ta obrovská energie, kterou mě připravovali na stav. Celou noc nemohla usnout, ale ona měla tak obrovskou energii, že fakt jenom seděla a třásla se a teď nevěděla co. A teď už byla tak zoufalá, že ve čtyři ráno vytočila svého muže ve Francii a říká „eh, eh“ (pofňukávání). A on Aurelien: „Prosím tě, co se ti stalo? Stalo se něco?“ „Né, já nemůžu spát“ (plačtivě). Aurelien, „Jé, Lucí, a proč?“ „Eh (vzdychá)... to je strašný, já mám takovou energii, to bude určitě z té pyramidy.“ (smích) A teď hodinu ten můj úžasný zeť tu moji dceru zklidňoval: „Lucí, to bude dobrý a vyspíš se...“ Za hodinu v pět jí říká tak nenápadně: „Víš, Lucinko, já za hodinu vstávám do práce...“ A ona mi ráno říká: „Já jsem tak egoistická!“ Ano, tam pochopila ten proces, takže ono se to tam dělo z tohoto důvodu.

Tohle, prosím vás ... ano, lidé zjistili, že to je obrovsky energetizující záležitost. Když se třeba dejme tomu, postaví kůň – já jsem slyšela toho pana žokeje Váňu – ano, zvířata ale nemají ego, vy to víte, takže u toho zvířete to pracuje tímhle způsobem. Vy, kdybyste tam chodili záměrně, a pozor, pracovalo to směrem jakoby záměru zbavit se něčeho, tak si zase dojdete k odstranění něčeho, co tam proběhlo, ale znova, protože jste nezaplátili, si půjdete do nové zkušenosti, ale to už je nastavené ve vašem osudu. A teď záleží na vás, jestli si tu pyramidu chcete postavit anebo ne. Teď už se jenom rozhodněte. Já vám do toho rozhodně mluvit nebudu.

Ještě chci doříct, že člověk, který se stane pyramidou, který se stane tou pyramidou, už pyramidu nepotřebuje. Tohle je ten princip, jo?

Tak, budeme pokračovat.

Dotaz pro Ivanku. Přijde ke mně informace, co je třeba udělat nebo co se událo, a já něco uvnitř cítím, buď v srdci anebo v břichu, a hlavně pozitivně nebo negativně, pohoda nebo nepohoda. Ale systém to chce vědět hned a ke mně přichází strach vyslovit a popsat, mimo jiné napsat, aby to bylo pochopeno a sdíleno v hlavním mém proudu v pohodě. A tím by mi to bylo příjemné. Tak není v mém zájmu pomluvit druhého, který se to snažil vysvětlit a mně to nejde předat dál. Nepochopením, nedostatkem patřičných slov, bleskovou odpovědí. Tímto způsobem se dostávám na nepříjemnou křižovatku a projdu jí a směju se tomu, neboť zjišťuji, že jsem měl dát přednost či dojde ke srážce, a tak mě to na moment rozzuří a někdy se to prodlouží i na dvě hodiny a potom se tomu

směju. Tak mi teda ukažte a poradte, co je to za vír, na kterém se točím jako gumová kačenka při vypouštění karmy. M.

(smích) Tak, víte, tam je zapojeno hned několik čaker. Za prvé tam je zapojeno to, že chcete být hodný. A teď pozor, uvědomte si ale, že proti vám stojí vaše druhá složka, druhé vaše já, které ale ... vy se učíte jednotě, to znamená, tady v tomto bodě vy potřebujete pochopit, že byť byste myslel věci dobře a chtěl jste je dobře udělat, že druhý, protože má také své ego, což jsou jeho odpory, vás může pochopit úplně jinak. Teprve tehdy, až se sjednotí vědomí člověka a stanete se jedním vědomím, budete moci komunikovat telepaticky, dřív ne. Do té doby vám musí - ať teď dobře slyšíte - musí být jedno, co si o vás druzí myslí, jinak se z tohoto kolotoče nevymotáte.

Jakmile neodbouráte tuhle první věc, tak se vám nepodaří ani uklidnit následnou čakru, která pak bouří proti tomu, co se děje, a odmítáte to samozřejmě a zuříte, že jste byl nepochopen. Jedna z nejtěžších zkoušek před odchodem do Jednoty znamená být, umět být, za darebáka, byť nejste darebákem. A to je jedna z nejtěžších věcí, kterou se musíte naučit. Respektovat názor nebo pochopení druhého člověka. I když by vás to mrzelo v tom smyslu jakoby lidským, tak to zkrátka tak není. Věci se tak dějí. I vy, to si neuvědomujete, když vlastně říkáte něco druhému člověku a on to nepochopí, i od něj můžete zase z druhé strany z toho vnějšího světa, i vám se to může dít, že zase nepochopíte druhého, a tak vlastně se bude neustále Vám zobrazovat toto dění pořád dokolečka.

Ano, zjistili jste, že když se třeba máte s někým rozejít, tak si najednou nerozumíte, každý mluví ve své rovině a ten druhý mu nerozumí a odpovídá mu na něco jiného. A i kdybyste tisíckrát chtěli, aby to bylo pochopeno, tak to nejde. Ano, tady vidíte, že program zkrátka je drtivý pro mnoho lidí a není to k pochopení. Zkrátka, když se cesty rozchází, můžete se umluvit k smrti a vysvětlovat a k pochopení nedojde. Vždycky odpor na jedné čakře rozvíří odpor na další podle toho, které vlastně ty pozice neumíte, a to se pak načítá a děje se to do nekonečna. Takže, jsem jaký jsem, já mám úmysl. Uvědomte si, že vy jste vědomí a jste vědomí i v tom druhém člověku. Já jsem vysvětlovala, že jestliže si budou lidé myslet, že jste darebák, a nebude to tak, teprve tehdy se sjednotíte se svým vědomím, protože vy jste vědomí a jste vědomí i v tom druhém člověku, a to božství vaše to ví, co jste udělali a co jste neudělali, a vy to nemusíte té hmotě prokazovat. Hmota na vás bude házet odpor, ať z druhého lidského těla anebo z vašeho vlastního, že tomu tak není a že to tak nechcete. A tím jste v pasti. Nebojujte sami proti sobě. Uvědomte si, že tady na světě žije sedm miliard lidí a každý má právo pochopit podle své duchovní úlohy a té výše, kterou tady vlastně má. Tak jak vy, věci od vás slyší, a tak jak si to vlastně ta bytost přeloží podle své duchovní úrovně. A tohle je zapotřebí respektovat. A to se odehrává pak na té trojce. Takže prvním krokem je respekt k tomu, že vám někdo nerozumí a že vás třeba i považuje za darebáka. Tohle je pro hodně lidí hodně obtížné.

Dobrý den, půjdu rovnou k jádru pudla. Byla jsem počata ne úplně košer způsobem, toto info vím z bílomágovského stavu. Maminka z toho měla velké životní niterné trauma, takže jsem byla vychovávána v určitém

odmítavém nastavení a zároveň ve velké emoční závislosti. Maminka na konci roku 2014 odešla do neprojeveného světa. Nikoho ze situace neviním neb vím, že jsme si osud vybrali všichni zúčastnění. V posledních pár letech si ovšem uvědomuju určitý „vnitřní zápas“, respektive hmota mi předhazuje pocit méněcennosti a pošramocené hodnoty a já jí na to někdy skočím. Přijímám neb vím, že nejsem hmotou, a přesto postoj, spíše pocit, že jsem špatná, se ve mně objevuje. Prosím o podívání se do první a druhé čakry, jestli naleznete blok, popřípadě časový údaj plynoucí odjinud. Moc děkuju, L.B.

PS: Životní krédo, hlavně se z toho neposrat, miluju. (smích)

L., já nevím, já ještě tady ... až tady zodpovím ty otázky, uvidíme, jestli bude čas jenom aspoň na zápis se podívat časový, když tak přijďte potom, ale teď musíme zodpovědět otázky. Jenom vám k tomu řeknu.

Ano, bílí mágové vyhlašovali, že jenom z lásky, a teď i plánovali samozřejmě, a dokonce si vypočítávali, kdy by chtěli, aby se to dítě narodilo. Tím si ale samozřejmě na sebe ušili obrovský odpor. Uvědomte si, že když vy budete, byť i z lásky, a chtít něco plánovat tady, ano, je to v jejich osudu, takoví lidé si představují, že to dítě bude dokonalé a vše ... Vyhledají si ten nejlepší, tu nejlepší věc v té době, kdy se má to dítě narodit. Vy to dítě máte milovat v pokoře ať je tlusté, hubené, geniální nebo blbec, zkrátka veškeré varianty. Je to vaše dítě. A přesně tak, jak odmítáte mít tu druhou variantu, přesně tu mít budete. A to se vám bude dít.

Takže, prosím vás, zapomeňte na to, že to bylo ne košer. Vám to vyhovovalo jako vědomí Boha. Tehdy jste musela takto přijít, protože zřejmě v minulosti v těch bílomagovských stavech, ve kterých jste žila, jste upřednostňovala ... toto je určitý druh bílé magie, fanatismu, že když to neproběhlo, tak jsem někdo jiný, ale hlavně si uvědomte, že vám to předváděla vaše maminka, když tam byla nějaká emocionální, jak říkáte, chudoba.

Kdyby se to stalo mně, já budu vděčná, že žiju, a poučím se z toho, že ta maminka vlastně se tak chovala, protože... Budu s ní soucítit. Ona si ponese dopady s sebou dál, že vám nedala tolik lásky. I kdyby mě jako člověka někdo znásilnil a zůstalo mi potom dítě, po tom znásilnění, tak přece nebudu na tom dítěti si eventuálně vybíjet zlost nebo vztek. Když se mi mělo narodit, je to moje dítě a budu šťastná, že ho mám. Tím všechno narovnáte. Ale samozřejmě dění je takové, jaké je, a když se vám toto stalo, tehdy vy projektujete to samé, co ta maminka projektovala na vás, tak sama na sebe. Uvědomte si, že děláte stejnou věc. Nedělejte to. Je to zbytečné.

Jste dokonalou jednotkou, která tady žije svůj osud, abyste pochopila souvislosti. Jste taková, jaká jste chtěla být, když jste byla vědomím, a tím vědomím jste, jenom hmota vašeho těla vám se snaží podstrčit pocit, že tomu tak není. Tak se jí vysmějte.

Já vás učím sebe-vědomí vaší skutečné reality, ničemu jinému. Člověk 3D bude podléhat různým iluzím a snahám egoistického, vlastně hmotného vědomí, které vám podvrhuje různé odpory a raduje se z toho, že vás má v moci. Mějte normální lidský

selský rozum, který vám řekne ´ne, jsem, kdo jsem a jako takový žiju osud, který jsem si vybral a je můj´. A tehdy ho projdu s co nejlepším svědomím, abych opravil chyby, které jsem viděl na chování druhých lidí. Protože vy sami sebe nevidíte. Kdybyste se kolikrát nechali natočit, a myslíte si, že jste v pořádku, tak byste zjistili, jak se vaše tělo chová. To samé měla ta maminka, že se neviděla. Ano, tak to je, zkrátka. Takže, dejte si na to pozor, jo? Proto se záměrně nevidíme a jenom slyšíme ten hlas, který útočí na svět, který je kolem nás. Je to zbytečné. Pokud se necháte strhnout k tomu útoku, bude vše pokračovat. Bude se to opakovat. Mějte se ráda. Jste na světě, poděkujte mamince, že se tak chovala, neboť vám směla ukázat, jak vy se chovat nechcete. A pozor, jste stejnou hmotnou jednotkou, i když si budete mluvit sama k sobě, takže nedělejte i sama sobě to, co dělala maminka vám. To stačí.

Moje dcera a její přítel sice tvé přednášky neznají, ale snaží se žít v pokoře, aniž by to věděli. A když se něco děje, přijdou a ptají se: „Mami, a jak by to bylo podle paní Ivanky, kterou posloucháš?“ Mohu na to jen říci svůj pohled, jak to chápu já a jak to zlikvidovat. I za to jsem ti, Ivanko, vděčná a děkuji. Před čtyřmi měsíci jsem se stala šťastnou babičkou. Maxík se narodil 4. 12. 2016 s deformovanýma nožičkama, ručičkama a hlavičkou. Od čtyř týdnů jsou neustále po různých vyšetřeních, na čtyřech týdnech dostal na obě celé nožičky sádry a po měsíci mu je vyměnili za botičky s dlahou, ručičky léčí Vojtovou metodou, je to úžasná metoda. Maxovi pomáhá uvolňovat ručičky a maminku nelitovat ho a konat tělem. Na hlavičku zvažují lékaři, že dostane helmičku, aby se mu srovnala. Nyní zjistili, že neslyší na levé ucho. Je super, že slyší na pravé. ...

„Výborně, výborně!“

... Celkově horší vše má na levé straně, krok za krokem se však zlepšuje. Maxík je úžasný, hodný a statečný, vše zvládá v klidu, nepláče, je hodně rozesmáté miminko a dělá jakoby nic. Dcera se velmi snaží, postupně přijala sádry, dlahy, vojtovku, uši. Z netrpělivé slečny je nyní trpělivá, klidná maminka plná lásky. Sice na začátku proběhly velmi krátce emoce typu, proč právě my, sebelítost a pocity nespravedlnosti, protože péče o Maxíka je velmi komplikovaná a nepohodlná, ale bylo to velmi krátké. Pochopila, že stejně jako vše ostatní, musí toto brát, jaké to je, a být vděčná, že to jsou jen, v uvozovkách, kosmetické záležitosti. ...

„Výborně!“

... Každý den přichází zkoušky, ať už prostřednictvím cizích lidí nebo lékařů. Vše to v klidu probereme, najdeme, co je na tom pozitivního, je to super, jak říkáš. Max i jeho tatínek jí v tom úžasně pomáhají svým klidem, se kterým to přijímají. Vím, že je vše v pořádku. Vím, že jsou vzájemnými učiteli, jen dceři nedokážu odpovědět na otázku, zda jsou tyto zdravotní problémy Maxe karmické nebo zda jsou z odporů jejich

nebo jejího muže. Prosím tě o tvůj vhled na možný důvod takového zdravotního stavu miminka. Ivanko, děkuji, V.

Tady je Maxík, který asi ví, a je mu to úplně jedno. No, je nádherný tedy.

Tak, výborně, tvoje děti si mohou gratulovat k takové babičce, ale mají tě v osudu. Ano, vše je nastavené, vše je hotové. I dítě, které přichází, na sebe dobrovolně vzalo tuto zkoušku, a v přijetí. A možná právě on může být třeba i tím pokorným. Já jsem taky dobrovolně vlezla sem zpátky. Z oblasti, kde už nebyly peníze, čím vším už jsem prošla a vylezla jsem ze 3D a vrátila jsem se do těla Ivy, která si ještě potřebovala něco prožít a musela prokázat pokoru v tomto stavu. Moje vědomí vědělo, kdo jsem, ale musela jsem někdy respektovat děje, které se musely odehrát v Ivě. I to může být případ Maxíka, protože mnozí, kteří se sem rodí s nějakými takovými pravidly... ale já tuším, že se to skutečně všechno vyrovná a dá se to do pořádku.

Máme sousedy, kteří měli takovýto problém, a dneska ten chlapeček normálně běhá, skáče, je úplně normální, pouze jednu nožičku má maličko slabší, ale kluci chodí vlastně v kalhotách, takže to vůbec nikdo nepozná. Je to skutečně téměř neviditelné, hraje fotbal, sportuje, je to zkrátka normální kluk. Měl původně maminku, která dlouho na něj čekala, oni nemohli otěhotnět. A furt bědovala, furt byla nespokojená, tam byla od dětství taková ze začátku taková jakoby netrpělivost na všechno. Takže bylo vidět, dlouhé čekání na otěhotnění, pak několik nezdařených pokusů, než se miminko narodilo, a pak najednou se narodilo dítě, které potřebovalo sádry. A ona pořád plakala. A já jsem jí vždycky domlouvala a říkám: „Prosím tě, nebreč, raduj se z toho, že to dítě máš, vždyť jsi na něj tak dlouho čekala.“ „No jo, ale proč teda má...“ Já říkám: „Hele, uklidni se. To, když projde čas a budeš trpělivá, všechno se vyřeší.“ Uplynula nějaká doba, ona mi potom vyprávěla příběh, že říkala, že obrovsky prohlídla, jaká byla, a že vlastně dneska cítí úlevu za toto, že to dítě takhle přišlo. Protože třeba v trolejbusu, když jela, tak byl nějaký klučina, asi dvacetiletý, trochu v podnapilém stavu a když viděl, nahlídnul, v kočárku miminko, který mělo obě zlomené nohy, tak procedil takhle na celý autobus: „Ta máma musí bejt ale kráva, když dítěti zlomí obě nohy!“ A říká, a teď, já jsem neměla ani slovo, že jo. A v tu ránu vystoupil. A teď si uvědomila, jak třeba v minulosti, když někoho zkritizujete...

Přehodnotíte. Ano, všechno. Ten člověk získává najednou obrovský dar. Neřeší běžný prkotiny, co lidi řeší. Řeší důležité věci. A podstatný, ale on se naučí je řešit. A toto vám přináší tento úžasný chlapeček. Je to vaše vlastní vědomí.

Mají tam babičku, která už je může „zklidňovat“, a oni jsou schopní to chápat. Nešťouřejte do toho, kdo co si zasloužil. Nemá to smysl. Zvědavost proč, víte, kam patří, na jakou stranu. Je to tak, jak to je, a tak jste to chtěli, protože tehdy byl nastaven váš vývoj a jeho rychlost. Zahod'te všechny otazníky, které tam jsou. Radujte se z tohoto dítěte. Pokud on uvidí klid a mír ve vás všech, tak si bude připadat – i kdyby to bylo jakkoliv dlouhé – si bude připadat plnohodnotný, sjednocený a váš a milovaný. Na to nezapomeňte. Všichni si pak vzájemně dáváte dary. Ten chlapeček je nádherný, gratuluju.

Už několik měsíců mám nateklé pytle pod očima, při pohledu do zrcadla si připadám jako pandička (smích), nepomáhá přijetí, krémy ani ledové obklady, co mám pochopit? Na jedné přednášce jsi řekla, že za posledním z nás zavřeš dveře, dřív neodejdeš. (smích) Jak je to myšleno? Vím, že dveře jsou jen pomyslné, ale zůstalo mi to v hlavě. Děkuji, J.

To může být třeba i nějaká alergická reakce. To může být. Pak taky nevím, kolik ti je let, já taky poslední dobou mám trochu pytle pod očima ... a neřeším to teda, mezi námi. Taky jsem se rozhodla, a pozor, to není žádný odpor, že až jednou budu mít tak velký pytle, že mi budou tlačit na horní... jakoby seshora na oči a zezdola budou prověřeny, že si nechám udělat kožní úpravu, abych vás viděla (smích), ale jenom z toho skutečně technického důvodu.

Jsou lidi, kteří se ptají na různé ... jestli to není bílá ... ne, ne, není to. Uvědomte si, že vy jste vědomí, vy nejste hmotné tělo, takže když vás někde dům bude zlobit, že někde bude odrolená římsa, tak ji opravíte, takže to samé se děje s tělem. A nemusíte se těchto věcí bát, to jsou pouze mechanické záležitosti. Já bych tohle neřešila. Pokud nefungují krémy, zkuste zajít na oční nebo na vyšetření, aby vám lékař řekl, jestli tam není nějaké třeba nedokrvení nebo něco, to se dá vyšetřit u očního lékaře. A pak se s tím buď smíříte anebo si to necháte upravit. Jo, jo ... ale v pohodě. Všichni stárneme. Vy se budete muset smířovat s tím tělem, které teda ... já doporučuju, já mám na to jednu metodu, moc se do zrcadla nekoukám (smích). A nějak to nabývá tedy (smích) ... a pak je mi strašně dobře.

Ta druhá otázka byla, že za posledním z nás zavřeš dveře a dřív neodejdeš.

Víte, je nastaven počet lidí, pro které jsem přišla. A ke kterým se informace dostanou, ať jsou jakékoliv, někdy jsou i přenesené. Děj planety jako jediné bytosti je nastavený. Takže každý z vás, to se netýká jenom Ivy, splní svůj úkol. U mě to je při převodu vlastně do páté dimenze, protože jsem převaděč, že je přesně vybrán mezi vámi počet vlastně lidí, které má... tohle máte v DNA, kdo jak se tam dostane a kdo ne a pozor, vše je správně, to vy už přece víte. Žádné usilování, které byste vy vytvořili, by vám rozhodně nepomohlo, naopak by vám tu cestu ztížilo. Máte jenom žít, nic jiného se po vás nechce. Usilování u vás „být lepší“ je výraz odporu teď a tady, jaký jsem. A to by vás zablokovalo. A poškodili byste se. Vzpomeňte si na Krista. Jsem, jaký jsem. Máte žít v pokoře. Víte, blíží se Velikonoce a o tom velmi ráda promluví, protože od té doby, co planeta tady je, a hlavně v posledních dvou tisících letech se opakoval proces, který byl i představen v Bibli. A je to proces, že pokaždé o Velikonocích přibývá domů, ve kterém žije nějaký beránek. To znamená člověk, který došel vývojově v čase a v prostoru k tomu, že našel svoji pokoru. Jakmile ji najde, je to napsáno na vašem domu neboli na vašem těle. A tehdy jste nesmrtelní, nebudete vyvražděni. Protože neexistuje už nic, co by vás zabilo, hmotou totiž nejste, a to jste pochopili. To až... nevím, jestli stihneme všechny a určitě budeme mluvit až do konce, tak jsem vám jenom tohle jako důležité chtěla říct. Abychom to vůbec stihli, než potom odejdete. A to se vlastně týká i této mé odpovědi, proto jsem se k tomu odhodlala, že vám to teď řeknu.

A vidíte, jak je to nádherně ten proces nastavený i v Bibli. A týká se jednoho jediného. Ten, kdo najde pokoru neboli svého beránka, ten projde branou.

Ivanko milá, jak zvládat, když se manžel nebaví s mými rodiči, se kterými bydlíme ve dvougeneračním domku? Mám manžela ráda, ale zasahuje to do našeho vztahu, i když se to snažím přijímat. Děkuji, že jste. M.

To je těžké, to je hodně těžké, já jsem to sama zažila. Já jsem to sama zažila a je to velmi obtížné, vy tam jste v takové pozici takzvaného hromosvodu. A já bych vám asi spíš doporučovala možná, a to se musíte rozhodnout sami, jestli by nebylo lepší se odstěhovat a docházet na návštěvu za rodiči, protože to určitě je i těžké pro vaše rodiče a pokud to nebudou dobře snášet, tak to odnesou taky nějakým zdravotním postižením. Ale to už musíte vědět vy, jaká je míra. Jestliže někoho miluji, tak miluji samozřejmě i celou rodinu, která se za ním skrývá, neboť je to DNA toho člověka, které určitě miluje. Pokud nejsou přijati vaši předkové samozřejmě, tak není uznán ani DNA týkající se mých dětí, protože z nich vychází samozřejmě i moji potomci. Takže to je velmi obtížné, když ...

„Do kdy tu můžeme být (smích). Nebudou nás vyhazovat? No to je dobře! To je dobře.“

... Takže, jednak to taky poškodí vašeho manžela, protože samozřejmě si píše svoji karmu, což on neví. Měl by pochopit, že v jeho dětech chodí i část DNA vašich rodičů, už proto by si jich měl vážit. Pokud totiž předehraje vašim dětem, pokud nějaké máte, tohle, tento děj, i jemu možná jednou budou děti něco takového dělat, nějakou neúctu. A toho se může klidně dočkat. Zapisuje si sám svoji cestu. A to už je na vás, jestli jste ochotná mu to nějakým smírným způsobem vysvětlit. A pak taky, jestli mu můžete nastavit nějaký hranice s velkou láskou, právě proto, aby se osvobodil od seabemrskání, protože jeho to dožene. On to dělá sobě. A zatím to neví.

Manžel má přes dva roky milenku, kterou nedokáže opustit. Snažím se situaci přijímat a respektovat. Smířila jsem se s tím a odpustila. Přesto někdy touto situací trpím a nedokážu s těmi pocity bojovat. Když se řídím vašimi radami, občas o tom společně mluvíme. Já mám jasno. Zachovat náš vztah bez milenky (smích) a poučit se z dané situace. On stále neví, kterou z nás dvou vlastně chce. Snažím se být mu dobrou ženou a nedat mu ultimáta. Chci, aby se svobodně rozhodnul. Máme dvě děti, sedm a třináct let, které nic netuší. Manžel se k nám jinak chová hezky, i když nebývá moc doma (práce, koníčky). Poradíte, jak na ego, které mně hází pocity lítosti, ublížení, křivdy, zrady a také, jak mu v jeho rozhodování pomoci nebo nasměrovat? Moc děkuji, V. Děkuji za to, že jste tu pro nás všechny.

Já bych to udělala způsobem, který nevím, jestli byste dokázala. Jeho milenka je také vaše vědomí. A chtěla jste toto zažít. Jestli dokážete tu milenku tak milovat, to znamená být bez odporu, pozor, to je strašně ... toto je obrovský úkol. Ano, vědět, že existuje, že ten její manžel, že váš manžel samozřejmě, tedy její milenec, jste propojení, a vaše vědomí je společné, je jedno, a teď se čeká na to, jestli budete útočit na tu hmotu.

První krok je, že si uvědomíte, že vy vašeho muže milujete, ano, a že se i jiná žena do něj může zamilovat. A taky i on. A teď vy musíte být ta nejlepší. To znamená, že vy musíte být proti té ženě bez jediného odporu. Odpustit znamená, že vám to nevádí. Vzpomeňte si, jestli skutečně vám to nevádí, protože pokud by vám to vadilo, tak jste neodpustila. I když tam už nejsou útoky typu, kterých si lidi běžně byli předtím vědomí a mysleli si, že to odpouštění je v tom, že teda 'tak jo, tak to udělal'. Pokud mi to teď vadí, tak neodpouštím teď. Já bych se začala chovat tak, jako že bych jí opravdu přála všechno dobré. Stačí sama v sobě. Nedávat najevo žádnou nervozitu. Pokud manžel má takové kvality, že to za to stojí o něj „bojovat“, tak bojujte jenom láskou. Ničím jiným. A pozor, bojovat láskou není boj. To je přijetí. Mluvte o ní hezky, pochvalte ji, radujte se z jejích úspěchů... Zkuste si to aspoň jako experiment, protože pak se začnou dít věci a budete valit oči.

Já jsem znala, u nás v ulici byl jeden příběh, kdy žena takto měla s mužem dokonce postižené dítě a jeho, protože toto byla hladina bílé magie u té ženy, tak tato hladina se musí stýkat někde s černou magií. A na toho manžela tam útočila, dokonce i vůdů tam probíhalo, žena, která ho chtěla urvat. A on byl úplně, on byl skutečně jakoby pod vlivem černé magie. Teprve tehdy, až to té ženě XY přestalo vadit a skutečně dokázala být bez jediného odporu, tehdy ten černý mág už na něj nedosáhl, na toho muže. Netvrdím, že tady probíhá samozřejmě útok černou magií, ale ta žena neví, že sama sobě činí a že ji to dožene. A pokud pochopíte princip, tak se vám to podaří. Takže milovat hlavně tu ženu, jo? Buďte ráda, že vám přišla do života, tady můžete prokázat, jestli skutečně milovat umíte anebo ne. Nezapomeňte, že láska je stav bez odporu.

Čítala som v knihe jeden príbeh, ako muž opustil svoju ženu kvôli druhej. Opustil celú rodinu, kde mal ešte dve deti. Píšeš tam, tento muž si potreboval prežiť odpor, akým je opustenie. Pýtam sa, či to platí aj v prípade, keď sú dvaja partneri bez spoločných detí a jednému z nich príde do života niekto iný, ktorý ho viac priťahuje. Myslím situáciu, kedy už nejakú dobu nie je jeho žena šťastná, ale nevie odísť od partnera. Až keď sa jej objaví druhý muž, dokáže to s tým, že popravde vysvetlí pôvodnému partnerovi, prečo sa tak rozhodla. Je v tom skrytý nejaký odpor? Dá sa to chápať aj tak, že prišla pomoc od Stvoriteľa, teda osudu? Alebo je to pokušenie od ega? Ďakujem.

Záleží na tom, jak ten partner té ženy, nebudu říkat, že jste to vy, je na vás závislý, nebo je na ní závislý. Jak moc ji eventuálně miluje. Pokud vím, že by ho to velmi zdrtilo, tak zkrátka usměrním svoje tělo. A buď si počkáte, jestli ten druhý si na vás počká, to je taky jeho jakoby záležitost, tam uvidíte, jestli vydrží nebo ne... pokud spolu vůbec něco mají nebo nemají, to taky nevím, tam je hodně variant... Víte, to nejde, jenom tak přijít domů a říct, hele, já už tě nemiluju a miluju někoho jiného. To je obrovsky těžké. Vy nikdy nevíte, jak ten váš partner je na vás závislý. A jak vás má rád. Ono někdy opadne taková ta prvotní zamilovanost, vy moc dobře víte, že zamilovanost je vstupem do učení. A pak přijde takový ten obyčejný život, který se dá také prožít v lásce, což je stav bez odporu, to vy nevíte. Vy pořád chcete ty krásné věci, takové pocity, který vás nadnášejí v té prvotní zamilovanosti, kdy teda fakt jdete úplně jakoby jenom za tím

hlasem a za tou vůní toho těla a to je někdy dost obtížné. Neplette si zamilovanost s láskou. Takže zvažte dobře, jak hodně by to toho člověka zranilo a jestli je schopný to pochopit. Třeba ano. Takže pak byste se mohli domluvit, ale velmi dobře si to rozmyslete.

Pozor, ještě něco. Pokud by vás ten člověk opravdu miloval a už byste mu to řekla, tak vám to umožní. A bude rád a zůstanete třeba přáteli. A to je samozřejmě varianta úplně nejlepší.

Ivanko, proč mě lidé, i ti nejbližší, stále posuzují a tím mě uráží?

Pozor, tady říkáte, uráží. Uráží se jenom ego. Vy tady potřebujete zjistit nebo pochopit, že ten druhý má právo na svůj pohled. Dokud vy nepřijmete názor druhého člověka, byť by byl o vás samých, tak se nemůžete vymanit. To je něco podobného, jako tady před chvílí byl ten dotaz. Zkuste si uvědomit, jestli i vy jste někde v minulosti takto nehodnotil někoho a třeba to taky nebyla pravda. Proto my nesmíme posuzovat, natož kritizovat druhé lidi, oni jsou, jací jsou. Tehdy vám to asi zasahuje skutečně první čakru a pak si sám sebe nevážíte nebo sama sebe si nevážíte. Navíc samozřejmě vás to víc zraňuje, protože jsou to ti nejbližší, že jo. Ale vždycky je prvotní odpověď ve vás. Vždycky se vám opakuje jenom to, co překáží vašemu egu, protože ego vás chce mít v područí. Já vím, že je těžké vám říct, že vám má být všechno jedno. Protože by si to vaše ego, pokud byste ještě nějaké měli, přehodnotilo, 'aha, tak mám na všechno kašlat'. Tak to není, prosím vás, tak to není.

Ano, ten člověk má právo, pozor, o mně říct cokoli, protože on mě tak vidí. A vy to musíte respektovat. Až vám to bude jedno, že on to říká, tehdy to přestane dělat, protože ego vás zkouší, vy hledáte sami sebe, vy hledáte své vědomí. A ego dělá právě to, co vám překáží, aby si vás udrželo ve své moci. Nesedejte na lep. Hod'te to za hlavu, ať si říkají, co si říkají, já vím, jaký jsem.

Milovaná Ivanko, moje kamarádka, která je teď v nemocnici na chemoterapii, tě prosí o náhled na její onemocnění. Má diagnostikovanou akutní leukémii. Poslouchá tě a chodí na tvé přednášky. Prosím, porad', na co by se při své nemoci měla zaměřit. Má sedmdesát tři let a je smířená se vším. Děkuji za jakoukoliv odpověď. S láskou a úctou, M.

Já bych si potřebovala na toho člověka sáhnout. Pokud se to týká leukémie, a akutní, prosím vás, tak je to vždycky stav, a vy to už moc dobře víte, o tom jsme už mnohokrát mluvili, je to vztah k penězům nebo k nějakému druhu majetku. Nevím, co se odehrávalo té ženě v osudu, nevím, co řešila s různými lidmi. Ale také to může být, pozor, i téma jakoby odchodové a je úžasné, že to přijímá, protože má sedmdesát tři let. Akutní leukémie je velice rychlá záležitost. Takže, ať je absolutně v klidu, nechá se skutečně pouze posunovat tím lékařským konziliem k tomu, co oni uváží, jakými terapiemi má projít, ale ať je naprosto v pohodě. Je nastaveno, jestli přežije anebo ne. Tohle je důležité vědět. Proto je velmi důležité, že ona to přijímá. Tady přesně konkrétně na odpory v těle bych musela sáhnout, takže, když tak mi napište. A napište,

že to byla otázka ze Žďáru nad Sázavou a já se podívám, jaký je stav od jedničky do pětky s časovými údaji a třeba se tam něco objeví a budu vám moct nějakým způsobem víc něco říct, jo? Napište mi.

Prosíme o náhled na zdravotní stav naší neteře 32 let. Od svých čtrnácti let trpí depresemi, únavovým syndromem, zvýšenými teplotami kolem osmatřiceti stupňů. Veškerá vyšetření jsou v pořádku. Už delší dobu zkouší různé alternativní způsoby léčby a nyní se zaměřuje na zdravou stravu. Děkujeme za tvé vyjádření. M. a A.

Tak. Poslouchejte. Tato dívka má uzavřenou jedničku. Deprese se objevují na první čakře. Ten člověk zkrátka považuje něco za špatné. To tady vám nemohu přesně říct, musela bych na ni sáhnout, a to taky není tak jednoduché, trvá to velmi dlouho. Tato holčička zkrátka něco odmítá, buď sebe takovou, jaká je, ale hlavně, v této době dost lidé pociťují takový ten jiný hlas, který je k něčemu nabádá. Tím ale, že se bojí, samozřejmě že pociťují strach, který na té jedničce je, si uzavírají první čakru, takže oni nemohou být v těle, to si ani neuvědomují, protože vy nejste hmotou. Jestliže se první čakra zavře, tak vás tělo vymísťuje vlastně z té první čakry a vy nemůžete dosednout do té hmoty. Proto samozřejmě trpí únavovým syndromem, protože když nejste přítomni v těle, tak tělo neovládáte. Pociťujete obrovský stav veliké únavy. A také samozřejmě tělo nepřijímá, pozor, ani stravu v tom směru tak jak budete jíst. Něco z té stravy vyloučí, protože tady vás vlastně ta hmotná složka ovládá. Tady by bylo dost dobrý s ní hodně mluvit. Povídat si s ní, vysvětlovat jí. Ale je to velmi náročné na trpělivost, tady se to okolí bude skutečně učit být dobrým učitelem. Ukazujte tomu děvčeti optimismus. Ta bude hodně nespokojená s různými věcmi. Ten strach tomu skutečně nasvědčuje. A to je teda ale úkol pro vás. Je to vždycky o tom okolí. Když vy se o ni budete velmi bát – to je další schod, vy to máte v osudu v blízkosti nastavený, ať je to neteř nebo to jsou její rodiče – když se o ni budete velmi bát, tak vás to bude ochromovat a ona také bude trpět pocitem, protože jste spojení, že vám ubližuje, aniž by si to uvědomovala. To je všechno navazující. Takže tedy, podporovat rodiče v optimismu a krok za krokem se snažit těm lidem jakoby naservírovat tu spokojenost. Aspoň z něčeho. Vy si fakt můžete vybrat aspoň z něčeho. Když mi uříznou jednu nohu, tak budu ráda, že mám druhou, jo? A tohle je důležité se naučit. Fakt vědět, že může být hůř. To je projevem optimismu.

Chtěla bych se zeptat. Před dvěma lety, když nám umřela fenečka, rozhodla jsem se, že si pořídím pejška z útulku. Na internetu mi hned padla do oka. Byla přivezená z východního Slovenska, kde víc jak rok žila divoce jen se svojí maminkou na ulici. Neproběhla tak u ní socializace. Nicméně se dostala do pěstounské rodiny, která ji částečně zcivilizovala. Když jsme si ji brali, bála se lidí, více mužů, uzavřených prostor a potřebovala k sobě dalšího pejška jako vodícího psa, což jsme měli. Obě mají možnost volného pohybu venku i v domě. Když jsme doma, je vše v pohodě. Jak odjedeme, začne bagrovat zahradu, vybírat koše ...

“No to je, ona žila jako bezdomovec, že jo, takže to má ve zvyku.“

... rozkouše drobnosti, které najde na stole nebo kdekoliv po domě. Když přijedu domů a místo zahrady najdu tankodrom (smích), mám problém zůstat klidná ...

„To se vám nedivím.“

... Na ni samozřejmě nekřičím, ale uvnitř bublám. Je to zkouška? Mám se přes tu krásnou potvůrku učit pokoře? A když se přestanu já zlobit, přestane i ona? Pořád prosím, jak nebouchnout? Děkuji za to, že jsi.

Ono je to vzájemné, pozor (smích). Ano, vy jste ji chtěli, chtěli jste jí pomoci, že jo. Tak jste si ji vzali, a pozor, když už ten pes má takovou historii, tak už je jasné, že některé věci se z něj odbourávají velmi, ale velmi těžko. Existují lidé, kteří tak jako jsou zaříkávači koní, tak jsou, já jim říkám zaříkávači psů. Jsou lidi, kteří rozumí psí duši, nebo zvířecí duši. Tady byste měli možná někoho kontaktovat, kdo by vám poradil, jak ji naučit, že tyhle věci by neměla dělat anebo alespoň to nějak zminimalizovat anebo ji nějakým způsobem zarazit přístup na tu zahradu, aby teda ze zahrady nebyl tankodrom ... Protože ona je zvyklá na určitou svobodu, a když si psa vezmete domů, tak to chce jiné podmínky. Ona žila vlastně jakoby venku na ulici a tam si mohla dělat, co chtěla. To je hodně těžké, to je hodně těžké. To je to samé, jako kdybyste si adoptovali dítě, které už má za sebou třeba mnoho let v nějakém dramatu a musíte se potýkat a vezmete si domů i vlastně odpory, které si přineslo z minulého života. Z toho současného, ale z minulosti. To znamená, že tady se musíte připravit na obtíže, který jste sami chtěli, neboť jste se k tomu rozhodli. A osud vámi je vybraný a nastavený. Takže zvažte, kdy jí můžete z toho zamezit, aspoň zlikvidujete nějaké věci, a něco potřebujete skousnout. Zkuste si krok za krokem udělat nějakým způsobem cestu k tomu, že ona bude vědět a cítit, že tohle by dělat neměla. Pes třeba se bojí novin, jenom takového toho zašustění. Když jí za něco uděláte 'ty, ty, ty' a plácnete ji novinami přes zadek, nebojte se, neublížíte jí, ale ona bude vědět a dáte jí jasně najevo, že tohle by dělat neměla. A to je dovolené, nebojte se, tomu psovi neublížíte. Vy jí musíte ale ukázat, že tohle nechcete. A uvědomte si, že pes je zvíře, které žije ve smečce. To znamená, že on si vybere svého pána. Toho potom poslouchá. To je taky důležité vědět, hm?

Čtyřicet let jsem nepila kávu. Dokonce mi po ní bývalo těžko. Teď posledních deset let jsem na ní téměř závislá (smích). Jak ji ucítím, chytnu Pavlovova (smích). Piju ji sice maximálně jednou denně, ale vyhledávám situace, jak si ji dát. Říkáš nám, že si tělo řekne, co si dát a co ne. Mám to řešit?

Já bych to neřešila. Pokud možná někde ... já znám člověka, a u těch lidí pozoruji, to je v těch příbězích hodně znát ... znám člověka, který kdysi asi do pětadvaceti let nekouřil, ale oba své dva rodiče zkritizoval za to, že zkrátka kouřili. Hele, od šestadvaceti začal hulit jak cikán. Dneska mu je šestapadesát a furt kouří. A neumí se toho zbavit. A ... nebojíte. Vy máte nastaveno, kdy to odejde a kdy ne. Jestli pijete jednu denně, tak si ji ráda dejte, vychutnejte si ji, kdybyste totiž měla pocit, že děláte něco špatně, tam třeba mohla být kdysi dávno nějaká informace, anebo pozor, možná i pýcha, že jsem

trošku lepší než druhý, když nepiju kafe. Zkuste si vzpomenout, co tam kdysi proběhlo. A díky tomu dneska, aby se ta pýcha srazila, vy tu kávu budete chlastat (smích). Nebojte, jste dobrá, i když tu kávu pijete. Není zapotřebí si to vyčítat. Ne, neřešte to. Jestli ji máte přestat pít, tak to odpadne. Já jsem vysvětlovala, když jsem kdysi přestala pít kafe a po dvou letech jednou mi řekli ... to jsem šla po ulici z práce, unavená ... a jsou chvíle, kdy někdy ty informace přicházejí, já jsem zahlídla, že znova ji budu pít a taky jo. A teď jsem ji pila ještě dalších, počkej, třiatřicet až sedmapadesát, no to už je hodně dlouho teda. A pak jsem se jednou tak vzbudila, já jsem si říkala, 'bože můj, vy jste říkali, že ještě nějaký čas a pak to samo odpadne, ale furt to nějak neodpadává' - jsem to neřešila, kafe mi chutnalo, voní mi. Ale už v prosinci 2015 najednou, když jsem si udělala kafe a dala jsem ho k puse, tak jsem najednou zjistila, hele, proč to piju, vždyť mně to vůbec nechutná? Hele, to byl první takový impulz a opravdu od 1. ledna 2016 to odpadlo, já jsem si od té doby kafe neudělala. Udělám si caro nebo bílý kafe, to mám ráda k snídani jakoby třeba, chleba s máslem a med nebo něco takového, tak to k tomu mám ráda, to miluju. Voní mi to kafe, ale nic mi to neříká, nedám si ho, a fakt jsem si to užila. Tak vám to přeju taky.

Posledních několik let mě pálivá jazyk. Někdy po jídle, někdy po čisté vodě, někdy jen tak. Doktoři nic nenašli. Mám jíst jen to, co mi pálení nepůsobí, jsem asi dvacet pět let vegetarián, nebo to neřešit a jíst vše?

To by možná mohla být malá reakce, teď ta hmota vás nutí jíst jiný věci. Já bych to docela poslechla, jestli máte intenzivní pocit. Já poslední dobou jím tuny ořechů, ale tuny. A já si ... já si to neumím odříct. Já zkrátka, když si koupím pytlík mandlí, tak je jasné, že mi nevydrží po sedmi mandličkách denně ani náhodou! Já bych mohla mít pytel denně, takže já si ten pytel koupím jednou za čtrnáct dní, a když ho sežeru ten den, tak mám na čtrnáct dní vybráno (smích). A pak si ho teda nekoupím, jo? (smích) Takže musíte na sebe najít nějaké ty ... ale směju se tomu, to tělo mě strašně baví, jak mě nutí. Ale taky jsem zjistila, že asi tam už možná něco bude, protože když ty mandle sním, nebo jakékoliv ořechy, tak pak cítím také jemné pálení na jazyku, takže tam vám fakt říká to tělo, bacha na to, už to přeháníš. Já bych to docela poslechla, když vám toto dělá ten jazyk. Tak si to zkuste vysadit.

Keď sa dvaja ľudia nevedia rozísť a pritom nevedia byť ani spolu, ani bez seba, je v tom učenie? ...

„Jo, jo, je, já jsem to taky zažila“

... A v akom odpore sú medzi sebou? Ďakujem.

No, vy si máte, když se nesnášíte, ale neumíte se rozejít, tak ještě není čas, abyste se rozešli. A je nutné, abyste se vyučili. Dokud se nezmírní odpor, který prožíváte, a vědomě se neunavíte, alespoň neunavíte, abyste nedolezli k tomu bodu, že teda už toto nechcete, tak do té doby spolu budete. I to je nastavené, prosím vás. Vy si zrcadlíte jeden druhého, to si neuvědomujete. Ano, tam, pokud vy třeba máte být, já nevím, do čtyřiceti let v manželství, a pak má přijít rozvod nebo odchod od sebe, tak do těch

čtyřiceti tam budete, ať chcete nebo nechcete, zkrátka. Vy se musíte unavit. Zkuste si prohlídnout, kde v minulosti u jednotlivých rodičů, co jste odporovali, a jestli se to nezobrazuje v tom vztahu vás, když jste to samozřejmě vy. Já nevím, jestli mluvíte o sobě nebo o někom jiném.

Ráda bych vám nastínila, co v poslední době ve svém životě řeším. Přítel, který je o deset let starší než já, bude mu třicet osm a mně je dvacet osm let, má z předešlého vztahu čtyřletého syna, kterého si bereme na víkendy. Vztahy mezi námi jsou vřelé a bez problémů. Syn mě přijal. Ráda bych měla také dítě své, můj mateřský pud se plně rozvinul. Jen jsem to nejspíš začala chtít ve špatnou dobu, protože přítel se před čtyřmi měsíci částečně psychicky zhroutil vlivem dlouhodobého stresu. Změnou zaměstnání a tím, že jsme se potkali, vyřešilo se mnoho problémů, on se tím uvolnil. Začal brát slabá antidepresiva. Myslím si, že vlivem léků mu začal problém s orgasmem. A tak se nám miminko nedaří počít, protože mu to nejde. Miminko chceme oba, není to jen moje přání. Tak nevím, jak z toho ven a jak máme dále pracovat. Děkuji, J.

Buďte spokojená. Pokaždě máte mít spolu dítě, tak ho mít budete, ale v době, kdy to dítě je zapotřebí, aby vzniklo. Vznik je vždycky početí. Početí, tedy den, kdy budete oplodněna, pokud máte být. A pokud se má narodit. Nic neurychlíte. Rozhodně ale by partner neměl brát v tu dobu, nebo neměl by být takhle zatížen stresem. Oba rodiče by měli být v pohodě. Vy jste velmi mladá, on také je mladý člověk, byť se vám to možná zdá, že je starší o deset let. Teď to neřešte, teprve až budete v pohodě, tak bude asi ten nejpříhodnější čas. To znamená, že si dejte třeba nějaký čas, kdy se budete pouze milovat s tím, že se milujete, a ne že počínáte děti. Úplně na to zapomeňte. To usilování, a pak to zklamání... Ano, on přijde, pokud má přijít, přijde. Vidím, že jste spolu velice krátkou dobu, takže to neřešte a nechtějte. Měli byste se poznat, abyste věděli jeden o druhém, jací skutečně jste, jak reagujete i v obtížných situacích. Takže snažte se uklidnit jeden druhého, v tomto případě vy jeho samozřejmě a on by s tím měl také souhlasit. Všechno pak proběhne v klidu a v míru. Jakmile vám bude vadit tato situace, že nemůžete otěhotnět, tak si budete blokovat druhou čakru a neotěhotníte. Máte být v pohodě. Tohle potřebujete prokázat a dokázat.

Na základních přednáškách jsem slyšela, že když se člověk nemůže rozhodnout, zda má opustit práci, už tam nemá být a on nečiní, vyhýbá se svojí cestě, tak mu to třeba zlomí nohu, aby už konečně odešel. (smích)

Tak to je velmi zkreslené, víte, vy máte samozřejmě nějakou cestu. Někdo je nerozhodný, vezměte si, někdo se narodí jako váha, takže se neumí rozhodnout, protože vy ještě, pokud máte ego, tak ego chce mít všechno nejlepší a vy si myslíte, že vůlí člověka si zajistíte tu dobrou cestu, anebo pak si vyčítáte, že cesta je špatná. Ono to tak není, prosím vás. Vše je hotové. Jestliže je všechno hotové, tak se vždycky uděje všechno správně. To znamená, že pokud vy byste váhali - v tomto případě, kdybyste byli váhou a přišli jste sem v tomto znamení a neuměli jste se rozhodnout, tak budete... ano... ne... a teď se bojím opustit práci a už se mi tam nelíbí... - tak se začnou potom dít

věci, které vám budou přitěžovat jakoby v té práci. Dokud vy nebudete schopní akceptovat, že se to děje, bude se vám pořád odporem uzavírat čakra. Takže to dojde skutečně až k nějakému akutnímu zranění, které tam může přijít, anebo k nějaké nemoci, a pak vlastně zjistíte v tu dobu, když budete v tom klidu na té nemocenské, že vlastně, proč ne? Každopádně z každé práce máte odejít, abyste urovnali co nejvíc věcí. To je zase opačný příběh. Uvědomte si, že jestliže odejdu z jedné práce s velikými zápisy odporů, tak mi věřte, že v té další práci po čase budete řešit podobné věci. Vy potřebujete pochopit princip. Vy nabíráte zkušenosti, tedy nesmíte nic chápat, že je špatné. Všechno bylo dobře, vy jste se chtěli dostat tímto směrem, proto se prodíráte touto situací a vždycky je pro vás dobrá, protože naberete další zkušenosti. Pokaždě byste to hodnotili jako špatné, že to bylo, odžijete si za to zápis a samozřejmě bude se opakovat, protože se předpokládá, že vy to v té první práci nezvládnete, takže v druhé, to je nasnadě, budete řešit podobné věci.

Já budu číst dál, ano?

Já jsem přibližně před pětadvaceti lety končila mateřskou dovolenou. Nemohla jsem najít práci, a proto jsem se rozhodovala, že budu OSVČ. Ve dne v noci jsem usilovně přemýšlela ano či ne? Těsně před termínem rozhodnutí mě vzbudila až do bdělého stavu jasná myšlenka, že ne. Nazvala bych ji světelným hlasem. ...

„Ano, tam jste zahlídla program vašeho těla.“

... Uposlechla jsem. Dnes vím, ano, že to bylo mé vyšší Já. Po krátké době jsem našla zaměstnání, i když jsem měla malé děti. V té samé práci jsem až do současné doby. Velmi mnoho jsem se tam o životě naučila. Nebylo třeba, abych si v podnikání nezlomila vaz či nohu, procházela bych zkušenostmi, které by byly zbytečně tvrdé nebo které už nepotřebuji? Proč se mi dostalo milosti světelného hlasu? Samozřejmě jsem ráda, i když v zaměstnání jsem to měla také složité. Děkuji, jen mě zajímají podrobnosti. Často je život velké a zábavné dobrodružství.

Ano, výborně! Já vám to vysvětlím. Vy to tady považujete za Nadjá, ano, i tak to je, protože vy moc dobře víte, že Nadjá, neboli vaše vědomí Boha, si zvolilo oblek, který už má program, kde budete a kde nebudete, nastaven. Já jsem taky, když jsem byla ještě v prvním manželství a už to bylo velice obtížné, já jsem zvolila pokoru, velikou pokoru, že zůstanu v manželství, až děti vyrostou, a pak se uvidí. Jenže ono to bylo o velikém napětí, kdy jsem pořád vyrovnávala takové ty výkyvy nálad, které probíhaly v rodině, aby nikdo nic nepoznal. A bylo to velmi vysilující a pak, vezměte, ta námaha byla tak obrovská a dlouhodobá a pro mě nekonečná, když jste v pokoře, a opravdu jsem nic neřešila, že tenkrát bylo jasné a předpoklad v osudu byl, že to samozřejmě zvládnou, abych vás jednou mohla učit. Tehdy v programu mého těla, které jsem si oblékla, byl bod, kdy skutečně v tomto osudu jsme se měli v roce osmdesát devět rozvést. Já jako člověk, jako Iva vlastně, jsem nedělala nic proto, aby to tak bylo, naopak, jsem kývla, aby se to nestalo.

A tehdy, protože ... a musela jste být také v podobném stavu ... tehdy se rozsvítí ve vás vlastně zář neboli hlas Boží, který vám řekne. V mém případě mi řekl: „Budeš se muset rozvést, dítě moje, nebo zemřeš.“ Protože tam už docházely ty noční stavy pocení, které z té únavy, z toho vyčerpání mě doháněly v noci. A tehdy jsem to tenkrát také považovala za hlas toho Nadjá, ano, ale zároveň, prosím vás, je to program, který máte v DNA. Kdy se blížíte do bodu těla, kdy skutečně má dojít k tomu rozchodu. Takže vás si pouze ... vy jste zahlédla také ten bod programu, kam jít máte a nemáte, už tam určitá míra pokory musela být. Takže, tohle, to jste zahlédla ten program.

Dane... šest minut?... Aha... dobře... Kolik máme navíc? Říkali, že nás nevyhodí ... (domlouvají se podrobněji s organizátory) ... Dobře ... já ještě něco zodpovím, ještě aspoň tohle, jo, ještě tohle, jo?

Moje kolegyně tuší i jinou realitu, než jakou nám předkládá hmotný svět, avšak povinnosti o čtyřčlennou rodinu se dvěma malými dětmi jí zatím nedovolují si najít čas pro sebe, natož zabývat se vaším učením. Před třinácti lety si poranila levé koleno a po deseti operacích včetně plastiky vazů od dárce má stále problémy. Po úraze jí začaly zneprůjemňovat život noční návštěvy v domku, který s manželem koupili a přestavěli. Bílí mágové jí sdělili, že to je duše ženy, která vlastnila tento domek. Po její smrti domek synové prodali a ona se ho nechce vzdát. Podle návodu mágů rituálem promlouvala k duši zmíněné ženy. Noční návštěvy přetrvávají a jsou hlavně v době, kdy se na kolegyni nakupí mnoho povinností a ona je jen s obtížemi zvládá a když pod jejich tíhou je psychicky rozladěná. Návštěvy k ní přicházejí v podobě velikých pavouků, siluet osob, vycházejícího obličejů sochy ze zdi. Nemůže si pomoci, hodně se bojí. Někdy ji vzbudí, bývají však období, kdy přijdou každý večer i v bdělém stavu. Jakým způsobem jí mám poradit správný postoj a práci se zjeveními, když nezná ani vaše základní přednášky.

Ano, bílá magie vidí tyto věci a samozřejmě jim odporuje. Proto pokračují. Každý z vás je jedinou bytostí, vy se nemáte čeho bát, jste to vy. Pokud vás propustí bez odporu hmotná složka, už takové věci nikdy nevidíte, protože jim vládnete. Vy vládnete hmotě. A ta hmota ve stavu bílé magie, a pozor, ona zavolala nějakého zaříkávače nebo se snažila o ten odpor. Tohle šlo ještě samozřejmě před dvaceti, třiceti lety. Dnes už ne. Dnes to posilujete. Vzpomeňte si na příběh, který mi vyprávěla žena, která tady sedí v sále, a já, já to musím vyprávět ještě jednou. Protože má kamarádku, která mě poslouchá, a víte, Satan ví, že mě posloucháte. A tak si vás občas přichází samozřejmě vyzkoušet takovým tím přílehnutím nebo zvednutou peřinou, čímkoliv samozřejmě. Nebo obyčejným strachem třeba i o dítě, pozor, když vám třeba sen najednou navodí, to je jedno. A tato žena, ta kamarádka té mé kamarádky, žije v takovém domečku, poslouchá mě a jednou tak seděla přikrytá dekou a bylo to na Den všech svatých. Zvláštní den. Koukala na televizi a najednou ta deka se jí zdálo, jako kdyby udělala ššúúúúú. Tak se koukla na deku, deka ležela, říká, to bylo divný. A zase, za chvíli deka ššúúúúú. Zase to nestihla těma očima, a když to bylo po třetí, tak se najednou podívá a zdálo se jí, že vedle takhle z pravé strany někdo leží a tam ležel umrlec. A navíc ještě

takhle vyjely z pod té deky takhle dvě ruce, takové drápy a chytily ji a takhle ji mačkaly pod prsy. Copak byste udělali? Tahle žena byla úžasná. Ona si vzpomněla. Zvedla ruce a zařvala: „Tady vládnou já!“ (smích publika) V tu ránu to zmizelo. Vy jste Duch. A vy musíte vládnout. A jestliže ta žena se bude bát a bude neustále vymítat nějakými způsoby, tak to nepřestane. Vysvětlete jí, že ona je všechno, to znamená, že se může bát jenom své reakce toho, čemu odporuje. Pokud to ale nebude v programu jejího těla, aby pochopila, tak se jí to bude opakovat. A pozor, nezbaví se toho, i když se z toho domku odstěhuje, protože to si nesete s sebou. Svoji hmotu si nesete s sebou. A v jejím případě, vždycky, to je takzvaný, jak jsem vám říkala, že teď je křeč hmoty, ty drápy se zasekly té hmoty a zkouší veškeré triky, o kterých předpokládá, a zná vás dokonale, kdo kde máte mezery, tak to se musí zopakovat, abyste prokázali, že konečně už jednou se toho bát nebudete. A že to přijmete a začnete vládnout.

Víte, vy jste vždycky vládli, vy jste vládli i ve stavu 3D, neboť jste ten, kdo chtěl ten osud. To znamená, že abyste se dostali z vlády hmoty, vy potřebujete v pokoře chtít tady ve hmotě to, co se děje. Jiným způsobem to nevyhnutelně a nedostanete se přes třetí oko. Toho si buďte vědomi.

Jak myslel Ježíš svoje slova na kříži, Bože, proč jsi mě opustil? Nebo to je církevní výmysl? Děkuji.

Víte, ještě dva tisíce let, ještě dva tisíce let jste se měli modlit a dělat všechny věci, které se tady odehrávaly, a měla proběhnout obrovská éra církví, to znamená ovládání vás jako stáda. Ano, církve ovládala lidi, věděla o každém všechno. Systém zpovědi a koupění si vlastně odpuštění, tím věděla o každém všechno. A pozor, nebylo to špatné, protože vy jste se potřebovali ještě dva tisíce let dostat do všech zkušeností praxí. Takže může to být i obojí, ano, Bible byla přepsaná, protože by bylo vidět úplně nádherně, že inkarnace samozřejmě existují. Ono to tam je do dneška, ale tím, že se změnil vlastně a bylo něco vymazáno a přepsáno, tak se změnily a všechny tyto důkazy, které by vám došly, se zmírnily na tu míru, kterou jste potřebovali až do dnešního dne. A všechny výroky, které Ježíš měl, byly dokonalé. Přesně takové, jaké měly být. „Moje tělo, které se za vás vydává.“ Ano, vaše tělo, které se za vás vydává. Jsou věci, které byly skryté, velmi dobře ukryté. A které dnes, potom, když jste se seznámili se vším, co tady existovalo, vy můžete pochopit. Kdybyste tímhle vším neprošli a neověřili si některé nesmysly na vlastní kůži, tak byste dneska nemohli poslouchat Adamcovou.

Před časem jsi říkala, že se narodí vyvolená holčička, která nás bude vyučovat. Setkala jsi se s ní? Děkuji.

Tak, já vám odpovím trošku jinak, ano?... Jsou věci, o kterých se nemluví nahlas. To platí pro každého z vás. A proto některé věci musí zůstat utajeny a ukryty, protože pokud se to dítě už narodilo, já to nevím a ani bych po tom nepátrala, protože se objeví samo. Nedávno jsem dostala otázku zvláštního typu, kde mi někdo řekl: „No jo, ale my se bojíme, že se toho nedožijeme.“ (smích) Odpověděla bych: „Hovno, hovno, zlatá rybko, vy jste jediné vědomí Boha.“ A teď si vezměte, že vy opustíte hmotnou složku, vrátíte se, a pak si oblíknete kabát v době, když už mezitím proběhnou všechny věci a

odehrává se tady něco dalšího, takže vy o nic na planetě nemůžete nikdy přijít. Tohle ale nevnímáte, takže takovéto starosti hodte za hlavu. To dítě potřebuje mít klid, ať se narodí nebo nenarodí, ať tady je nebo není, a přijde v pravý čas jako následný učitel a bude vám vysvětlovat věci, které budete potřebovat vědět. Ale dočkáte se teprve tehdy, až přijde. Takže, tady si trénujte trpělivost.

Dneska mě rozesmál Jura. Juro, já to musím říct, že říkal: „Tak jsem si říkal, když dneska přijedeme, ty sedneš za mikrofon a řekneš, 'všechno, co jsem vám říkala, byly kecy!'“ (smích) Já jsem se smála a řekla jsem mu: „Tak, a někteří by omdleli a prošli by ti, kteří by neomdleli.“ (smích) To by byla zkouška na vás, co?

Ivanko, jak je to s klimakteriem? Návaly, nespavost, podráždění a podobně. Jedná se o blok na některé čakře?

Ale to už jsme zodpověděli, já myslím, že už jsme to ... ne, ne, ne, ... takhle, samozřejmě pokud je podrážděnost, tak to už by mohla být samozřejmě vaše osobní odporová záležitost, protože... Já si třeba pamatuju, když mi nebylo dobře jako holce, když byla perioda, tak dodneška to třeba některé ženy mívají, že jsou pak podrážděné, to je takzvaný ten premenstruační syndrom, ano, a pak jsou z nás hádavky a nevrle a ta rodina už se klidí, kdy ví, že už tedy to ta máma má dostat, že jo? Ale to už je záležitost té ženy. Mně, když nebylo dobře, tak jsem si zalezla někam a zavřela jsem za sebou dveře a řekla jsem, nezlobte se, dneska mi dobře není a já potřebuju aspoň dvě hodiny mít klid, abych to zvládla, a pak zase budu oukej. Protože, jestliže propadnete podrážděnosti, a pak na někoho vrčíte anebo něco jenom proto, že vám je špatně, ten druhý za to nemůže. A tehdy už si to sklidíte. Pak si ještě vyčítáte, že jste to udělali, až když je vám dobře, tak si vyčítáte, že jste tomu podlehli, takže to je nekonečný kolotoč. Ale tady už si můžete krásně prohlídnout, co vaše je a co ne.

Takže návaly, ty jsou záležitostí hormonů, které zkrátka tělu už v té době chybí. Ale pozor, spokojeností, vy to víte už, že každá čakra vytváří na své úrovni ve spokojenosti vždycky lepší výdej hormonů, než jaký by byl, kdybyste tu čakru uzavřeli blokem. Takže vy tím můžete zlepšit svůj stav. Anebo zhoršit, když budete podléhat takovým jakoby rozrušením a odporům z toho, že se to děje. No bóže, no, tak zrudnu. Hele, my jsme byli minulý víkend s mojí kamarádkou a ještě s jednou na výletě v Českém Středohoří, a jsme všechny ve stejném věku, a my jsme se řehtaly jak pitomci, protože v tom autě, já jsem teda neřídila, řídila moje kamarádka, jsme měly tak po deseti minutách střídavě vždycky jedna nával, druhá nával, třetí nával (smích), to bylo, jak když hrajeme pinkanou, jo. Tak jsme se, my jsme se bavily, no, to bylo super ... (smích).

Milá Ivanko, po prodělané neuroborelióze před dvaceti lety se stále potýkám s každodenními bolestmi, páteř, klouby, hlava, únava. Jsem na antidepresivech. Stále věřím, že je nebudu muset brát. Otázka, je naděje nebo je to tak dané? Anebo napořád? Děkuji.

Já vím, že je těžké udržet spokojenost, když budete mít nějaké problémy s páteří a s klouby. Uvědomte si, že to proběhlo a pokud to budete řešit dalším odporem, tak se pořád neustále budou opakovat stavy, kdy budete nespokojená. To znamená, že trvalá

nespokojenost, ta vyhlídka, že z toho nevylezete ven, vás skutečně dovede až k braní antidepressiv, aby vás to tělo vlastně tak nedemolovalo, protože tělo pak je apatické, už nemá takovou sílu, ... z toho důvodu to je. Ale to vás z toho stavu nevyvede. Teď vy se potřebujete radovat, že to je jenom aspoň tak. Zkuste se podívat nebo poradit se s nějakým lékařem, který je dobrý ortoped, jak zmírnit následky, které byly na vašem hmotném těle už jakoby projevené, jo? A pokud ta neuroborelióza tam měla takovýto dopad, tak ty následky mohou být, ale mohou se zmírnit. Medicína je dneska v obrovském pokroku a ví spoustu věcí, které dřív nevěděla, a pozor, objeví jich ještě mnohem víc. Takže dnes už jsou i injekce, které se píchají do kloubů, a opravdu to pomáhá, nedře to, jsou různé obstríky, jsou různé druhy preparátů, které vám pomohou, zkuste je používat. Ale snažte se přijímat ty vaše případné bolesti nebo věci, které vám nedovolují takový pohyb, v co nejmenších odporech. Protože tam je následná demolice neustálá. Tady můžete z toho vyjít. Já jsem vysvětlovala, že člověk, když bude mít nějakou nemoc a postižení, a budou dva vedle sebe a budou stejní, tak ten, co je bude přijímat alespoň v rozumné míře, se bude nejmíň demolovat. A ten čas, který vy strávíte na planetě a ta planeta pořád jakoby letí, tak tím vývojem se může dočkat ten člověk nějaké pomoci. Ale ten druhý, který se zdemoluje, ten už bude zdemolovaný strašně hodně, ale víc z toho systému zablokovaných čaker. Takže vidíte, že ta vaše pokora, kterou byste tady projevila, a přijetí toho, co se děje, vás osvobodí a pomůže vám nejvíc. Ten stav poškození by mohl být mnohem, mnohem větší. Máme ovládnout hmotu, absolutně, a dneska už i ta věda ví, že všechno je jinak, než jsme si to mysleli.

V programu hmoty jsou myšlenky hotové, i když nejsou naše, vše je program. A to i sny, když spíme, jsou už hotové? Jsme rádi, že jsi tu s námi. Děkuju. R.

Ano. Ano, i sny vám někdy pomáhají buď zmírnit utrpení, ve kterém jste, to také tak je, anebo naopak vás prozkouší. Myšlenky jsou nahrané ve vašem DNA, proto vy jste tady vedeni jako pejsek na vodítku, aniž byste si to uvědomovali. Tohoto je využíváno v hladině černé a bílé magie, kdy bílí mágové trvají na své vůli. A hlavně černí, černí to mají ještě víc. Takže tady je vidět, jak skutečně ten člověk si jenom myslí, že rozhoduje. Stav je ale jiný. On samozřejmě svým rozhodnutím, pokud někomu ublíží, tak vždycky se to dožene směrem k jeho osobě a ten člověk se vlastně strefí sám do sebe, i když to bude trvat třeba desítky let. Ale stane se to. Takže ano, je to nastavené, protože vy byste dobrovolně tady, kdybyste věděli, k čemu se máte rozhodnout a jak to dopadne, tak byste do toho nešli. A vy potřebujete všechny zkušenosti. Teprve až je budete mít, budete se moci osvobodit.

Tak, poslední otázka. Jsou tu tři.

Za prvé:

Mám dotaz ohledně karmy. Říkáte, že všechno je v lidském životě dané už při narození, kdy si vybíráme osud, který komplet prožijeme. Znamená to tedy, že kdo se má rozsekat na sračky v autě, ten se neutopí ...

„Ano“

... komu se mají narodit děti s tím a s tím partnerem, stane se to, a kdo se má s kým sejít a potom rozejít, i kdyby se na uši stavěl, stane se to a nemůže to ovlivnit. ...

„Ano“

... Má tedy smysl vědomě pracovat na svém seberozvoji, když je stejně všechno dané, jak má být?

Víte, ten, kdo to chce vzít do svých vlastních rukou a takzvaně „pracovat na svém rozvoji“, tak se dočká všech nastavených zkoušek, aby zjistil, že tomu tak není. Ale on na to přijde sám. Tehdy ta černá nebo bílá magie si myslí, kdyby mě poslouchala, že vás vedu k apatii, tak to vůbec není. Vy jste vědomí, karmu jste nikdy neměli, tohle potřebujete pochopit. Karmu má pouze hmota. A ta hmota má svůj čas, aby si od první třídy až do konce deváté třídy prošla vším. Bílí a černí mágové straší karmou, protože oni se jí bojí, odmítají ji. Ale tím, že ji odmítají, si na sebe ušijí právě ty zkoušky, které potřebují, aby to pochopili.

Vy máte... to co vás napadne, je vaší cestou, a teď pozor, v tom nápadu je i třeba, buď část čistoty anebo část útoku na někoho druhého. Já nevím, budete chtít třeba někoho obrát o nějaké peníze, protože vám připadá nespravedlivé, že on je bohatý a vy jste chudý. Vy potřebujete odolat těmto myšlenkám, protože člověk, který odchází do pokory, ví, a už ví moc dobře, že všechno si dělá sám. Bílí mágové a černí to neví. A právě proto, že to neví a mají odpor k některým věcem, tak se stávají hmotou, a tedy mají karmu. Stav Krista karmu nemá. A vy jako vědomí jste ji také neměli, to znamená, že jste ji neměli, ale jste si ji od té hmotné složky převzali a tím pádem jste si mysleli, že jste hmotou. O to tady jde.

Takže, když budete odporovat jakoby tomu, že teda nemáte... nemáte pracovat na svém seberozvoji, pardon, seberozvoj máte nastavený! To, co pochopíte nebo nepochopíte, máte nastavené. Vy máte žít každý den takový, jaký je. Pokud ho přijmete, už máte nastaveno v osudu, že se vše změní. Pokud ho nepřijmete a budete proti tomu bojovat, co se tam v tom osudu ten den děje, vše se bude opakovat. Neboť vy máte najít sami sebe a zjistit, že nejste hmotou těla se jménem. To je princip, který vám vysvětluji.

Za druhé:

Jak se má například muž zbavit nastavení, aby se na něj pořád nelepily rozmazlené sólistky a zlatokopky a ženě se nevraceli pořád dokola do života například alkoholicí?

No, vida. Pokud ten muž bude útočit myšlenkami na rozmazlené zlatokopky ... a koho ještě? (smích) ... a sólistky (smích), tak si pište, že se mu pořád do života tlačit budou, protože ego hmoty toho člověka využívá. Kdybych byla já tím mužem, tak budu vědět, že ona chudák holka za to nemůže, že je zlatokopka anebo sólistka, že pouze její program tohohle těla vlastně jí to nastavuje a ona není ochotná se těch lákadel vzdát: „Hele, on má peníze, toho musím urvat!“ Samozřejmě. A teď pozor, člověk zase, kterého si vyberou, když je to zlatokopka, tak si vybere toho, kdo má peníze, a třeba se

pyšní tím, že má peníze, tam jsou vždycky návaznosti. Až mu dojde, že je úplně jedno, jestli má milion anebo deset korun, že stejně všechno odevzdá, a pozor, neukazuje to veřejnosti jakoby na venek a tím na sebe tyto sólistky a zlatokopky natahuje, tak samozřejmě bude mít od toho pokoj. A hlavně nebude třeba zneužívat aspoň na krátkou dobu sólistky a zlatokopky k tomu, aby se s nimi potěšil, že jo? Protože leze samozřejmě do pastí dějů, které budou se opakovat.

U ženy je to to samé. Dokud se vám bude stávat, že nebudete soucítit třeba i s rodinnými příslušníky, třeba otec, dejme tomu, byl alkoholik. Ano, já se mám poučit, svého otce miluju za to, že mi dal život. Cti otce svého, matku svou. Jakmile na něm budu vidět závady, buď já anebo můj příští partner bude znova alkoholik. Víte, já mám kamarádku, která měla matku alkoholičku, prožila si s ní hrozné peklo, a pak musela mít ještě dva partnery, kteří ten alkohol zkrátka v tom DNA měli. Dokud nepochopila. A od té doby se od těchto věcí osvobodila. Ale tehdy už byla jenom velmi přísná na toho posledního, ale pozor, jenom tělem. Udělala si hranice. Pokud ten člověk nebyl schopný tohle opustit, tak okamžitě se s ním v dobrém rozloučila. S tím, že takový život už nechce žít. Pokud by byla v odsudku, v poukazování na špatné situace, nikdy by se toho nezbavila. A toto je princip, který vám vysvětluji.

To, co nechcete za pomoci negativních emocí, to si k sobě musíte přitáhnout, protože vy hledáte sami sebe. A vědomí v těch zlatokopkách a sólistkách a alcoholicích je vaše vlastní. A chybělo by vám. Tehdy znamená, že proti nim nesmíte mít jedinou negativní emoci, jenom máte jednat tělem. Tehdy se to podaří.

V datu narození je podle numerologie zakódovaná naše povaha a vlastnosti. Dá se s některými vlastnostmi něco dělat, opravit je a přepsat je, pokud nejsem vnitřně ve spokojenosti?

Ne. Ne, jediné spokojeností. Vy jste takoví, jací jste. Vzpomeňte si na Krista, 'jsem, jaký jsem'. Vaše ego, hmotné vědomí, využívá toho, že jste někde nespokojení. A tím má sílu vás přemoci jako vědomí a hraje ty hry dál. A proto máte být spokojení. Dobře, jestli tedy ještě dneska toto musím dělat, tak to dělat budu. Ale čekám. Jsem, jaký jsem. Neošklivím sám sebe, nepoukazuji na sebe v jakémkoliv případě, není mi to líto, nevadí mi to. Jenom čekám. A jednoho dne to odpadne. Vy odporem, který byste k sobě měli, tak to by se jenom znásobovalo. Také si musíte uvědomit, že jste veškerá hmota světa. Jako jste veškeré vědomí, každý z vás je kompletním a uceleným stoprocentním Bohem. Teprve tehdy prohlédnete, až sami sebe naleznete. A naleznete to ve stavu stoprocentního odporu.

Ještě tady je...

...děkuji za odpovědi, loučím se slovy klasika, 'merci, za to, že jsi'. (smích)

Tak, já se taky loučím, merci, za to že jste. Kdybyste nebyli vy, nebyla bych ani já, jste moje vědomí. Právě proto, že nemám odpor k žádnému z vás ani k nikomu na této planetě, vím, že hmota s vámi nemá co do činění, jenom pomáhá k tomu, že s vámi

hraje hry, než pochopíte, kdo jste. A tak vám teď týden před Velikonocemi přeju, abyste našli svého beránka, abyste prošli bránou. Mějte se hezky, děkuju vám.